

Toplumu Formatlama Merkezleri: AVM'ler

Zincir Marketlerle ilgili bir önceki [yazımda](#), esas olarak evimize yakın bulunan esnaflık ve ticari komşuluk ilişkilerini irdelemiştim. Daha geniş bir çerçeve çizdiğimizde ise, caddelerimizdeki mağazalar ve hızla onların yerlerini almaya başlayan **Alışveriş Merkezleri** (AVM) geliyor. Kıymetli bir dostumun tavsiyesi de aynı doğrultuda olunca, **AVM**'ler hakkında yazmanın zamanı gelmiştir dedim.

Serde bilişimcilik olunca, ifade ve örneklerde bundan etkileniyor. Bilişimci olmayan dostlarımız için kısaca, **formatlamak** = **biçimlendirmek** demek. Veri ortamı olan medyanın (harddisk, flashdisk vs) içindekilerini silmek ve yeni verilerin yüklenebilmesi için ortamı sıfırdan hazırlamak demek. Ekilmiş bir tarlanın içinde ne olduğuna dikkate almadan sürmek ve belirlenen sınırlar içinde yeniden tohumlamaya hazır hale getirmek gibi.

Hemen her gelişme veya durumda olduğu üzere, **AVM**'leri de tamamen **yararlı** veya **zararlı** olarak yaftalayıp, katı tavırlar almak, bizleri sağlıklı sonuçlara götürmeyecektir.

Faydalı yönlerinden yararlanıp, zararlı yönlerine karşı önlem almak, kendimizi ve neslimizi korumak zorundayız.

Güzel bir tevafuk olarak, **Konaklama İşletmeciliğinde** bu yıl aldığım dersler arasında **“Rekreasyon Yönetimi”** de var. Ders kitabımızdaki ifadesi ile: *“Rekreasyon en genel tanımı ile bireylerin boş zamanları süresince, alternatifler arasında özgürce seçim yapabildikleri, eğlence, zevk ve memnuniyet amacıyla bireysel ya da kolektif olarak gerçekleştirilen herhangi bir aktivite olarak tanımlanmaktadır. (Neumeyer, 1958)”* AVM’leri incelediğimizde, **Kapalı Alan Ticari Rekreasyon** sınıfına uygun olduklarını görüyoruz. Boş zamanlarını değerlendirmek için rekreasyon alanlarını tercih edenler; rahatlama, eğlence ve gelişim sağlamak istiyor. AVM’ler bu beklentilerin yanı sıra, ihtiyaçların rutin olarak karşılanabileceği bir imkanda verdiği için, doğal **cazibe merkezleri** haline geliyor.

AVM’lerin hayatımıza girmesiyle ulaşabildiğimiz **imkan** ve **kolaylıkları** düşündüğümüzde, belli başlı artıları şunlar olabilir: Bir çok ürün ve markayı karşılaştırarak **seçme** özgürlüğü veriyorlar. Kendi aralarında ve normal piyasa ile girdikleri rekabet sonucu ürün ve hizmet fiyatlarının belirli bir dengede kalmasını sağlayıp, kontrolsüz zamları frenliyorlar. Açık havanın sıcak, soğuk ve yağış etkilerinden korudukları için, özellikle yaşlılar ve çocuklar açısından daha **uygun ortamları** var. **Alışveriş** ihtiyacı ile dışarıda yemek-içmek gibi **sosyal ihtiyaçları** birlikte karşılayabiliyorlar. Sokak veya caddelerde maruz kalınabilecek gasp, sarkıntılık veya silahlı saldırı vb. olaylara karşı daha güvenli atmosferleri var. Buldukları bölgenin cazibe merkezi haline gelmelerini sağladıklarından, **emlak** ve **iş gücü piyasasını** canlandırıyorlar. **Yoğun** bir ziyaretçi trafiğine neden oldukları için; altyapı, yol, raylı sistem gibi kent yatırımlarının artmasını ve eksiklerin kısa zamanda giderilmesini tetikliyorlar. Başka artıları da olabilir ama bunlar bir çırpıda aklıma gelenler.

Yazımdaki iddialı başlığın dayanaklarını bölümler halinde ifade etmeye çalışacağım. **AVM’lerin toplumumuza** yönelik **format** etkilerinin **ekonomik, sosyolojik** ve **İslam kültürümüzle** ilgili yönlerini bahse değer buluyorum.

AVM’ler, geleneksel mahalle esnaflığı ve mağazacılığını **ekonomik** açıdan kötü etkiliyor.

Yakın çevresindeki bir çok iş yerinin **kapanmasına** veya önemli ölçüde **müşteri kaybına** neden oluyor. Yeme-içme alanında da benzer durumların yaşandığını söyleyebiliriz. **Yerel esnafın**, modern AVM yapıları içindeki **kira** ve **aidat** gibi giderleri karşılayabilecek seviyede güçleri olmadığı için, AVM'lerdeki iş yeri sahiplerinin daha çok **kalburüstü zenginler** veya dışarıdan gelen **yatırımcılar** olduğunu söyleyebiliriz.

Hemen her AVM'de bulunan **uluslararası perakendeci zincir mağazaların** ülke ekonomimizdeki kara delikler gibi, zenginliğimizi yurt dışına aktaran **zararlı işletmeler** olduğuna inanıyorum. Serbest piyasa ekonomisine aykırı da olsa, düşüncemi ifade edebilmem gerekir. Yabancı sermayeli perakendeciler ekonomik olarak neden zararlı geliyor? Güçlü tedarik altyapısı ile yurt dışından önemli ölçüde **ithalatı tetikliyor** ve yerli üreticilerin rekabet edemeyeceği şartları dayatıyor. Bu durumda **yerli teknoloji** ve **sanayi** gelişimine doğrudan veya dolaylı **ket** vurulmasına neden oluyor. **Tarım** ve **gıda ürünleri** başta olmak üzere, yerli ürünlerin piyasaya sunulmasında ise, yüksek alım gücünü kullanarak, geniş hacimli ama **çok düşük karlı** satışlarla, kendisine bağlanmak zorunda kalan üreticilerin **sömürülmesine** yol açıyor. Satın alma gücü ile sağladığı avantajı, piyasa şartlarına göre **kar maksimizasyonuna** dönüştürerek bu ülkenin zenginliğinin **yurt dışına transfer** edilmesini sağlıyor. Modern ve görüntüde gönüllü bir **sömürü zinciri** kurduklarına inanıyorum.

Uluslararası perakendecilerin dışında, AVM'lerde yer alan mağazaların önemli bir bölümü de **franchise** tipi **imtiyaz** hakkı ve **sistem** kullanım anlaşmalarıyla, yine çoğunlukla yurt dışı firmalara kaynak aktarılmasına vesile oluyor.

Sosyal açıdan, AVM'ler toplumun kaynaşma ve dayanışma reflekslerini geriletiyor. Kendi mahallinde aradığı çeşitliliği ve rahatlığı bulamayan insanlar, boş zamanlarını AVM'lerde geçirmeye başladı. Sinema, yeme içme gibi sosyal etkinliklerin dışında, çocukları gezdirmek için bile AVM'ler tercih edilir oldu. Bunun sonucunda oturduğumuz binalar ve sokaklar adeta **otel** işlevine indirgendi. Ev dışında, sokak sakinleri ile birlikte geçirilen zamanlar ve paylaşımlar yok denecek kadar azaldı. AVM'lerdeki insan kalabalıkları, **dayanışma** ve **paylaşım** gibi maddi-manevi **sosyal çimento** içermeyen, sadece su ve kumdan karılmış betonlar gibi **zayıf** ve **çürüktür**. AVM'nin kapanış saatinde yada işleri bittiğinde, tıpkı bir konserin sonunda dağılan seyirciler gibi, herkes **evine/oteline** geri döner.

Kalıcı dostluklar kurmak çok zordur. Bu kalabalık, toplumun her kesimini **temsil** edemez. AVM'lerde **vakit** ve **para** harcayabilecek insanlar belirlidir. Garibanları, kimsesiz yaşlıları, hastaları oralarda göremezsiniz. Görmediğiniz için onlardan bihaberken, yalnız yaşadığı evinde ölüsü bir kaç gün sonra bulunan yaşlıların, açlıktan insanlık dışı işlere boyun eğmek zorunda kalan düşkünlerin haberlerini her geçen gün daha fazla duymaya başlarsınız. AVM'lerdeki hemen her türlü sosyal etkinlik, **birilerinin para kazanmasına** hizmet etmek için düzenlenir. Toplumun **hayırseverlik**, yardımlaşma ve dayanışma gibi yönleri buralarda **kısır** kalır. Zaman geçtikçe ferdi ve nefsi takılan, kalabalıklar içinde **yalnız** kalmış kişi veya çekirdek aileler topluluğu olmuşlardır.

Çoğunluğu **Müslüman** olan memleketimizin, hızla **Hristiyan** kültürüne evrilmesinde AVM'ler koçbaşı görevini üstlenmiş gibidir. **Noel** ve **yılbaşı** etkinliklerini bütün unsurları ile birlikte icra ediyorlar. Memleketim olan **Muş**'taki bir AVM'nin de **Noel Baba** temalı yılbaşı programları düzenlediğini gördükten sonra, bu yangının sadece büyük şehirleri değil, **Anadolu**'nun her yerini saran bir felaket olduğuna emin oldum. Hristiyan bir **Papazın** hatırasına dayanan, **Sevgililer Günü** gibi batıl ve gayri İslami gün ve kutlamaların sistemli olarak dayatıldığı yerlerden biri de AVM'ler değil midir?

Günlük yaşantısında, sırf **içki** sattığı için bazı dükkanlardan alışveriş yapmayacak kadar **İslami duyarlılığı** olan kimselerin, büyük AVM'lerde bu tavrı gösterebilmesine imkan yok. Koca stantlar kurarak, envai çeşit içki satan AVM'ler yüzünden, gençlerimizin en azından **merakını** celp edeceğini ve **denemek** isteyeceğini biliyoruz. İçki satmanın daha da ötesinde, **Yılbaşı Sepeti** şeklinde içkili-mezeli hazır paketler yapıp, albenisini arttırarak, **şeytanın yoldaşlığına** soyunmuş işletmeler var. Açıkça **domuz** reyonu bulunduran yada **domuz içeren ürünleri** halkımıza satmaya çalışanların sinsiliğini de görmemiz lazım.

İslam nazarında boş vakit diye, boşa harcanacak bir zamanımızın olmadığını, her anımızın **hesabını vereceğimiz** gibi, her günün en başta **5 vakit namaz** ile bölümlendiğini, planlı ve **düzenli** bir yaşam şeklinin ön görüldüğünü biliyoruz. AVM'ler ve benzeri ortamlarda dikkatli olunmadığında, **zaman kavramını** kaybedecek kadar **oyalanmak** mümkün oluyor. Önceleri, AVM'lerde işi olanların en büyük sorunlarından birisi de, namaz kılabilecekleri küçük bir **mescidin** dahi bulunmamasıydı. Güzel bir gelişme olarak; gerek **kamuoyu baskısı**,

gerekse namaz kılanlardan da para kazanabilmek amacıyla, artık hemen her AVM’de mescit açılmaya başlandığını görüyoruz.

“Ey Âdemoğulları! Her mescide gidişinizde güzel giysilerinizi giyin ve yiyin, için, fakat **israf** etmeyin, Çünkü Allah israf edenleri sevmez.” Buyuruyor A’raf Suresi 31. Ayet-i Kerimesinde **Alemlerin Rabbi** olan **Allah**’ımız. Zaman israfının dışında, AVM’lerin bir etkisi de aslında **ihtiyacımız olmayan** şeylere özendirip anormal harcamalar yapmaya yönlendirmesidir. İsraf derecesinde yapılan harcamalar nedeniyle, insanlarımızın daha fazla çalışması ve yorulup yıpranması gerekiyor. **Tüketim çılgınlığını** sağlamak için önce alışveriş çılgınlığını körüklüyorlar. **Shopping Fest**’ler (Alışveriş Festivalleri) düzenleyerek tüketim ve **kontROLSÜZ harcama** dürtülerini canlı tutmaya çalışıyorlar.

AVM’lerde bulunan **Food Court** (Yiyecek Katı) bölümlerinde, çoğunlukla **fast food** tarzı yiyeceklerin yendiği uğultu ortamların, en azından estetikten uzak olduğunu, **aile mahremiyetine** uygun huzurlu bir ortamı yansıtamadığını görüyoruz. Yeme içme ihtiyacının **sıradan** ve **aceleyle getirilmiş** hale dönüşmesi kaçınılmaz oluyor.

Rüzgara karşı tükürmenin anlamsızlığı gibi, AVM’lere kökten karşı olmakta, hayatın olağan akışına ters bir durum haline geldi. Bundan sonra olması gereken; AVM’lerle birlikte gelen her türlü **melaneti ayıklamak** ve toplum **mayamıza uygun** hizmet yerleri haline getirmektir. Geçmişte; **kervansaraylar**, hanlar, **külliyeler**, kapalı çarşılar, **bedestenler** gibi çağının cazibe merkezlerini kurmuş ve bugünlere kadar ulaşabilmelerini sağlayabilmiş bir **medeniyyetin temsilcileriyiz**. Her türlü meşru ihtiyacımızı bulabileceğimiz, zamanı gelince ibadetlerimizi rahatça yapabileceğimiz, **vakıf** benzeri kaynaklarla mazlumlara kol kanat gerebileceğimiz AVM’leri kurabilecek **çaptayız**. Vahşi **kapitalizme hizmet etmeyen**, Hristiyanlık ve Yahudilik geleneklerine **özendirmeyen**, alkol ve domuz gibi **zararlı şeylerin sokulmadığı**, çevresindeki ahali ve yerli esnafın **kendini** bulabileceği, **sosyal sorumluluk projeleri** hayata geçmiş **AVM**’lere en kısa sürede kavuşabilmek dileği ile...

Kaynaklar:

1. <http://ercanozcelik.com/ruhsuz-komsularimiz-zincir-marketler/>

2. [AÖF Rekreasyon Yönetimi](#)
3. <http://www.franchise.com.tr/franchise-nedir.html>
4. <http://ercanozcelik.com/kronik-yilbasi-hastaligimiz-noel-kutlamalari/>
5. <http://ercanozcelik.com/tuketirken-tukenmeyelim/>
6. <http://ercanozcelik.com/vakiflardan-ne-kaldi-simdikilerin-hepsi-vakif-mi/>

Ruhsuz Komşularımız: Zincir Marketler

Şükürler olsun ki bu yılda mübarek 3 aylara kavuşmak nasip

oldu. Regaip Gecesinde ümit ve endişeyle dolu duygular yaşarken, sürekli beslemeye çalıştığımız sokak kedilerimiz Tekir Bey ve Yumak Hanımın ciğerlerini vermediğimi hatırladım. Evdeki tavuk ciğerlerini alıp kapıya çıktığımda tatlı bir sürprizle karşılaştım. Tekir ve Yumak dışında 5 kedi daha toplanmış ve çardağımızın tepesinde tüneyerek rızklarını bekliyorlardı. Tatlı bir telaş ve koşturmaca başladı. 2 kediye rahat rahat yetecek olan ciğerler 7 kedi için sadece aperatif etkisi yaptı. Hepsi miyavlayarak ve gözlerimin içine bakarak, daha yok mu dercesine duygusal baskı kurdu. Bende mutluluk, şaşkınlık ve acizlik duygularını karışık şekilde yaşadım. Mübarek Regaip Gecesinde, Allah'ın bu sevimli mahluklarını memnun edebilmek için, evden cüzdanımı alıp hemen yanıımızdaki bir zincir markete gittim. Arkamdan koşarak gelen 7 kedi ile birlikte! Niyetim yine tavuk ciğeri alıp kedileri doyurmaktı. Ancak saat 9'u 5 geçiyordu ve kapıları kilitliydi. Kasiyer ve market görevlisi 2 personel kasanın kapanış işlerini yapıyordu. Aramızda şöyle bir diyalog gelişti:

- İyi akşamlar, kapanış yaptığınızı biliyorum ama bu gördüğünüz kediler için evde uygun yiyecek olmadığından sizden ciğer almak istiyorum.**
- Üzgünüz, maalesef kasayı kapattık, satış yapamayız.**
- Gerekenden fazlasını para olarak versem, açıkta kalsa ve yarın hesaplaştık olmaz mı?**
- Maalesef kesin kural var. Mağazadan mal çıkışı yapılamaz. Kameralar kayıt yapıyor.**
- Kameralara göstere göstere malı alıp parayı içeriye koysak yine mi olmaz? □ Beni bu kedilere karşı çaresiz bırakmayın lütfen, görüyorsunuz yolumu kestiler (gülerek arkamdaki kedileri gösterdim).**
- (Onlarda gülerek) Yine olmaz üzgünüz. Dediler.**

Bu kısa konuşmadan sonra eli boş döndüğümde, misafir kediler sanki bu adamdan bu gece iş çıkmaz dercesine arkalarını dönüp gittiler. Beni mahcubiyetim ve üzüntümlle baş başa bırakıp kayboldular. Zaten kedilerin bu asil tavırları beni mest ediyor. Nimetler için sadece bir vesile olan tablacı hükmündeki insanlara tamah etmiyor ve sonsuz bir bağlılık göstermiyorlar. Asıl nimet veren olarak Allah'ı biliyor ve başkasına kulluk yapmıyorlar. Bu arada, Tekir ve Yumak'ın bakışlarında hissettiğim hayal kırıklığı gerçek miydi, ben mi abartıyorum bilemedim. Neticede, gönlümden geçen değil, imkanında bulunan nasipleri oldu.

Yaşadığım bu olay, artık geleneksel bir mahalle ve esnaf kavramının neredeyse kalmadığını, zincir mağazaların görünüşte ucuz ama ruhsuz bir komşu edasıyla hayatımıza girdiğini, insani esneklikler göstermekten uzak, tıpkı bankalar gibi menfaatçi ve soğuk bir hizmet anlayışıyla kurallarına %100 tabii olduğunuz sürece karşılık görebileceğimizi acı bir şekilde gösterdi. Her ay gelirimizin önemli bir kısmını verdiğimiz, yakınımızda alternatifi olmadığı için birazda mecbur kaldığımız bir marketten kritik zamanlarda masum esneklikler göstermesini beklemek hakkımız olsa gerek. Kurallar önemlidir ama İlahi metinler değildir. Müşteri memnuniyetini sağlamak üzere, küçük inisiyatifler kullanmaktan aciz bırakılan personel yönetici de olsa, modern bir kölelik imajı oluşturuyor zihnimde. Asıl olan insani değerlerdir. Yeni sistemler kurulurken eskinin güzel niteliklerini imkanlar nispetinde korumak, insanlara belirli ölçülerde hareket edebilecekleri alanlar oluşturmak, işletmenin bulunduğu çevre ile kalıcı ilişkiler geliştirmesine fırsat vermek hiçte zor değil. Sınırlı olan kötü niyetli azınlık etkisinden korunmak için, iyi niyetli çoğunluğun hayatını işkenceye çeviren paronayak kural saçmalıklarından sitkımız sıyrılıyor artık.

Bu günlerde onlarca canımız gidiyor, şehit haberleri hiç eksilmiyor, kedilerin ciğerini kim takar, neden gündem yapıyorsun diyenler çıkabilir. Asıl bu yüzden daha dikkatli ve hassas olmalıyız. Duaya ve Allah'ın esirgemesine çok ihtiyacımız var. Allah'ın rahmetinin ve bereketinin üzerimize akmasına hangi kulunun duasının vesile olacağını kim bilebilir? Emanetimize aldığımız hayvanlarımızı, yetimlerimizi, yaşlılarımızı, düşkünlerimizi, fakirlerimizi, muhacir kardeşlerimizi mümkün olduğu kadar koruyup gözetmeli ve dualarını almalıyız. Kendi oturduğumuz sokaktaki fakirlerden, yaşlılardan, hülasa ihtiyaç sahibi ve korunmaya muhtaç her kesimden mes'ul tutulacağımızı unutmayalım. Günah ve hatalara gark olduğumuz, masum çocuklara musallat olan sapık haberlerinden kahrolduğumuz bu günlerde, Sevgili Peygamberimizin (S.A.S.) **“İçinizdeki beli bükülmüş yaşlılarınız olmasa idi, belalar üzerinize sel gibi dökülürdü”** Hadis-i Şerifinde olduğu gibi, Allah'ın değer verdiği kullarının hatırına korunduğumuzu bilelim. Ancak her şeyin bir haddi olduğu, toplum olarak silkelenip sapıklar ve sapkınlıklardan arınıp, İslam kardeşliğini bütün unsurları ile birlikte tesis etmediğimiz sürece gerçek kurtuluşa eremeyeceğimiz aşıkardır. Rabbim bizlere, batılı batıl bilip sakınmayı, hakkı hak bilip yaşamayı nasip etsin. Amin...

Tüketirken, tükenmeyelim!

Yazılarıma uzunca bir ara verince nedenini kendimce sorgulamaya çalıştım. Kayda değer olanlar: Ülkemize musallat edilen terör olayları ve etkilerinin getirdiği gergin ve bezgin ortam. Günlük hayatın getirdiği olağan sorunlar ve yansımaları. Ekonomik şartların neden olduğu dönemsel zorlukların stresi. Bunların dışında başka nedenlerde sayabilirim ama etkileri bu kadar güçlü değil.

Terör ve etkileri üzerinde daha önce yazdığım ve bu konuda hemen herkes görüş ve düşüncelerini bolca paylaştığı için, kardeşlik ve şuur dilekleriyle bu yazıda kapatıyorum. İş ve özel hayatımızda hepimizin inişli çıkışlı zamanları oluyor. Bu açıdan nefsim sabır ve gayret telkin ederek ilerlemeye çalışıyorum. Geriye ekonomik şartların yansıması kaldı. Büyükşehirler başta olmak üzere, toplumun tüketim alışkanlıklarının nedenleri ve sonuçları ile doğrudan ilgili olduğu için bu bahsi biraz açmaya karar verdim. Ayrıca geçici yazı yetmezliğim de sona ermiş olacak inşaAllah. □

Modern zamanların getirdiği yenilikler ve nimetlerle birlikte bedellerini de üstleniyoruz. Bundan 15-20 yıl öncesine kadar varlığı söz konusu olmayan, ama bugünlerde olmazsa olmaz ihtiyaçlarımıza eklediğimiz tüketim objelerimiz ve konfor beklentilerimiz var. Saydığımız

nesnelere ve hizmetlere; iletişim, ulaşım ve yerleşim konularında tepe değerlerine kavuşuyor. Bunların hepsi bir yazı için fazla geleceğinden, iletişim konusunu biraz irdelemeye çalışalım.

İletişim denilince akla ilk gelenler; akıllı cep telefonları, tabletler ve bilgisayarlar ekseninde şekillenen cihazlar ve bunlar üzerinde çalışan yazılım sistemlerinin oluşturduğu geniş bir yelpazeye dağılıyor. Bilgiyi işlemek, üretmek ve saklamak için şekillenen bilgisayar teknolojileri ile, iletişim sağlamak için geliştirilen telefon sistemleri neredeyse tamamen karışarak, sayısız çözümler sunabilen, rekabetçi, kışkırtıcı ve yeniliği tek değişmez değer kabul eden devasa bir devinime yol açtı. Yeni ürün ve özellik anonsları da sıradan haberler kategorisine indi. Devletin bu alandaki olumlu katkıları ve Fatih projesi gibi ulusal kampanyalar sonucu, sayılan bilişim ürünlerine sahiplik ve internet kullanımında çok önemli ivmeler sağlandı. Bu konuda TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) internet sitesinden temin ettiğim veri tablosunu dikkatinize sunuyorum:

12.1 Bilgi Toplumu İstatistikleri, 2004-2014 Information Society Statistics, 2004-2014														%
		2004	2005	2006 ⁽¹⁾	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	
Şirketlerde Bilgi Teknolojileri Kullanımı ICT Usage in Enterprises														
Bilgisayar Kullanımı - Computer Usage		-	87,8	-	88,7	90,0	90,7	92,3	94,0	93,5	92,0	94,4	93,2	
İnternet Erişimi - Internet Access		-	80,4	-	85,4	89,2	88,8	90,9	92,4	90,5	89,8	89,9	92,5	
Web Sitesi Sahipliği - Having Website		-	49,2	-	63,1	82,4	58,7	52,3	53,4	58,8	53,8	56,8	63,3	
Evlerde Bilgi Teknolojileri Kullanımı ICT Usage in Households and Individuals														
Bilgisayar Kullanımı (Toplam) - Computer Usage (Total)		23,6	22,9	-	33,4	38,0	43,1	43,2	46,4	48,7	49,9	53,5	54,8	
Erkek - Male		31,1	30,0	-	42,7	47,8	50,5	53,4	56,1	58,8	60,3	62,7	64,0	
Kadın - Female		16,2	15,9	-	23,7	28,5	35,0	33,2	36,9	38,5	39,8	44,3	45,6	
İnternet Kullanımı (Toplam) - Internet Usage (Total)		28,8	27,6	-	38,1	35,9	38,1	41,6	45,0	47,4	48,9	52,8	55,9	
Erkek - Male		25,7	24,0	-	38,2	43,4	48,8	51,8	54,9	58,1	59,3	63,9	65,8	
Kadın - Female		32,1	31,1	-	38,7	26,6	28,0	31,7	35,3	37,8	38,7	44,1	45,1	
Evlerde İnternet erişimi - Households with access to the Internet		7,8	8,7	-	18,7	23,4	28,0	41,6	43,8	47,2	49,1	60,2	69,9	

TÜİK, Şirketlerde Bilgi Teknolojileri Kullanımı Araştırması, Evlerde Bilgi Teknolojileri Kullanımı Araştırması (16-18 yaş arası bireyler)
Turbstat, Use of Information and Communication Technology (ICT) in Enterprises, Use of Information and Communication Technology (ICT) in Households and Individuals (16-18 age group)
(*) 2008 yılında araştırma yapılmamıştır.
(**) The surveys were not conducted in 2008

Tabloya bir göz attığımızda, işletmelerin süreçlerinde bilgisayar kullanım oranının neredeyse tavan yaptığını, buna karşılık web sitesi sahipliğinde alınacak mesafelerin olduğunu görüyoruz. Evlerde, kadınlar ile erkekler arasındaki bilgisayar ve internet kullanımı farkının kadınlar lehine gittikçe azaldığı anlaşılıyor. Evlerde internet kullanımında ise olağanüstü bir artış ivmesi var. Yani, bilişim toplumu olmanın gereklerini veya altyapısını önemli ölçüde sağlamaya başladık diyebiliriz.

Teknoloji tüketimi ile üretimi arasında belirli bir dengenin kurulması gerekir. Bu durum, tıpkı ihracat ile ithalat arasında olması gereken denge gibidir. Teknoloji üreten ülkelerin bunu hem kullanması hem de diğer ülkelere ihraç etmesi beklenir. Ülke olarak başkalarının pazarı olmaktan kurtulup, üretim-tüketim dengemizi sağlamak zorundayız. Şükürler olsun ki, bu yönde güzel gelişmeler kaydetmeye başladık. Savunma sanayi başta olmak üzere, bir çok konuda etkili ürünlerle dünya piyasalarında yer ediniyoruz yavaş yavaş.

Birey olarak ise, aile bütçemizin yapısına uygun ve gerekli olduğu ölçüde teknolojik ürünlere yatırım yapmaya çalışmamız lazım. Bir aylık maaşından daha fazla bedel ödeyerek, akıllı cep telefonu alıp konuşma ve mesajlar dışında sadece sosyal medya etkinlikleri için kullanan kişiler; aslında kendini görünmez zincirlerle bağlayan gönüllü köleler haline geliyor. Kullanmadığımız özellikler için, sırf desinler diye aldığımız telefonların parasını ödeyebilmek adına, daha fazla çalışmaya, evimizden ocağımızdan kısmaya, sağlığımızı ve huzurumuzu kaybetmeye zorlanıyoruz. Boşa harcanan, aile ve dostlarımızdan sakınarak harcanan zaman israfı da cabası oluyor. Aile bireyleri ve arkadaşlar arasında, markalı ürün giyme gibi takıntı ve özentili yarışlarının en yenisi, teknolojik cihaz çılgınlığı oldu bugünlerde. Üstelik sadece ekonomik erozyonlar değil, eğitim ve kültür transferi açısından da yozlaşma ve daralmalar yaşanıyor artık. Çocuklarımız kitap okumayı öğrenmeden, bilişim ürünlerinin kucağında buluyor kendisini. Okumak zor geliyor, izlemek ve yalan yanlış bilgileri sorgulamadan beğenip paylaşmak sosyalleşmek sayılıyor. Kitap okuyarak ufkunu genişleten, kelime dağarcığını büyüten çocukların yerine; basma kalıp ve bozuk bir Türkçe ile emojilerin yardımıyla konuşup yazışan, duygularının derinliğini ifade etmekten aciz, yüzeysel takılan nesiller geliyor maalesef.

Teknoloji düşmanlığı yapmadan ancak, lüzumsuz ve bilinçsiz yatırımlara girerek teknoloji kölesi de olmadan yaşamayı öğrenmemiz gerekiyor. Peki sen ne yapıyorsun diye soracak olursanız: En azından orta son veya lise çağlarına gelinceye kadar, çocuklarımı cep telefonundan uzak tutmaya çalışıyorum. Evimizde, zorunlu ders ve araştırma ihtiyaçları dışında, hafta içinde çocukların bilgisayarda oyun ve sosyal medya kullanımını engelliyorum. Bazen yalvararak, bazen ödülleri vererek bazen de örnek olmaya çalışarak kitap okunmasını teşvik etmeye çalışıyorum. TV konusunda ise, göreceli olarak güvenilir ve daha az sakıncalı kanalların seyredilmesine gayret ediyorum. Beraber olabildiğimiz kısıtlı zamanlarda, kaliteli

birliktelikler yaşayabildiğimiz oranda güzel ve etkili sonuçlar alabileceğimizi de biliyorum. Ama, ben de herkes gibi zaaf larım, yorgunluk larım ve eksiklerimden dolayı her zaman istediğim performansı yakalayamıyorum. Rabbimiz tüm Müslüman larla birlikte bizlere de dirayet, gayret ve şuur versin. Tükenmeden tüketmeyi, ihtiyacımıza uygun olana sahip olup, israfa kaçmadan kullanabilmeyi nasip etsin diyelim...

Rızkımız Teminat Altında Değ il mi?

Koreografi terimini duymayan kalmamıştır her halde. Eski Yunan veya Latin kökenli bu terimin üzerinde anlaşma sağlanmış bulunan karşılığı “**Adım Tasarımcılığı**” veya “**Dans Besteciliği**”dir. Koreografisi düzgün yapılmamış her türlü dans vb etkinliğin başarılı olamayacağı ve beklenen sonuca götürmeyeceği açıktır. Koreograflar öncelikle mekânın boyutları ve sınırları başta olmak üzere, sest en ışığa kadar pek çok unsura dikkat ederek çalışırlar. Etkinliğin **başlangıç** ve

sonunda olunacak noktalar mutlaka bellidir ve etkinliği icra edenler bu sanal veya fiziksel noktaları dikkate alarak hareket ederler. **Günlük hayatımızda yaptığımız her şey aslında bir koreografi içinde gerçekleşir.** Olayları ve karşılaştığımız yeni durumları mutlaka idrakimizde yer alan veriler ve deneyimlerle karşılaştırır ve bu şekilde anlık hükümler vererek ilerleriz. Yiyip içtiğimiz şeylerin tadından tutun, sıcaklığından sertlik derecesine kadar, her şey **önceden oluşmuş** bir koreografiye göre işlem görür. Sıcak bir çayı içerken veya dondurma yerken yaptıklarımız gibi. Genelde kendi deneyimlerimizle oluşan koreografilere göre davranmamız gayet doğal ve gereklidir. Ancak, tamamını ustaca bilmediğimiz dansları kafamıza göre yapamayacağımız için; belirlenmiş koreografileri **öğrenmek** ve **uygulamaya** çalışmak zorundayız. Nerede durup nerede hareket edeceğimizi buna göre belirleriz. Bazı kavramları tartışmak veya değerlendirmekte buna benzer bir yaklaşımı zorunlu kılar. En başta da dinle ilgili olanlar için. Dini konularda konuşup tartışmak veya fikir üretmek için **durak noktalarımızı** ve **doğal sınırlarımızı** bilmek zorundayız. Kaynağını dinin kendi temellerinden yani **Kitap, Sünnet, İcma** ve **Kıyas** hiyerarşisine uygun şekilde almayan her türlü görüş, ancak sahibini bağlar ve din adına ahkam kesme hakkını vermez. Kişisel görüşlerimizi dine mal etmeye kalkmak büyük bir cinayettir. Hayatı çepeçevre kuşatan İslam dini bize her konuda doğru sonuca götürebilecek unsurları barındırır. Yeter ki görmek isteyelim. Burada daha net bir ifade olarak **Mihenk Taşını** kullanabiliriz artık. İslam dini içinde özellikle **“Kur’an-ı Kerim”** ve onun hayata geçmiş halini ifade eden **“Sünnet-i Seniyye”** en temel mihenk taşlarımızdır. Bu mihenk taşlarına göre **teneke** çıkan şeyler için dünyalar dolusu **altın** ve **gümüş** olsa kıymeti yok; **altın** çıkan şeylerde en basit **cam parçası** olsa da değeri pek çoktur.

Gelin bir konuyu beraberce ele alalım. **Dünyada nüfusun çoğalması ve beraberinde gelişen durumlar hakkında ne düşünüyoruz?** Büyük oranda yönetiminde söz sahibi olamadığımız kamuoyu, medya ve uluslararası güçlerin yaklaşımı ve nefislerimizin neler düşündüğü aşağı yukarı belli. Bu konuda görüş beyan etmeye, yani dansa başlamadan önce **sınırlarımızı** belirleyelim ki **dünyada** ve **ukbada** rezil olanlar safına yazılmayalım.

Yüce Rabbimiz Hud Suresinin 6. Ayetinde buyuruyor ki: **“Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah’a ait olmasın. Her birinin (dünyada) duracakları yeri de, (öldükten sonra) emaneten konulacakları yeri de O bilir. Bunların hepsi açık bir kitapta (Levh-i**

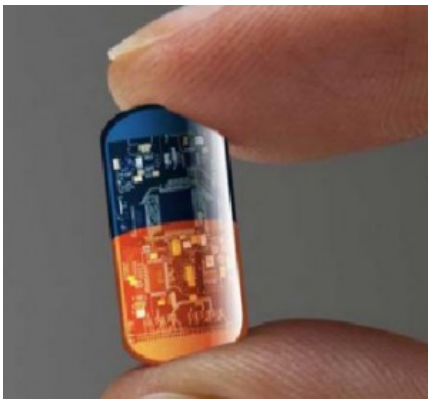
Mahfuz'da yazılı)dır."

Hz. Ayşe (R.A.) Validemizden rivayetle, **Sevgili Peygamberimiz** (S.A.S.) buyurdu ki: "**Nikâh benim sünnetimdir. Kim benim sünnetimle amel etmezse benden değildir. Evleniniz! Zira ben, diğer ümmetlere karşı siz(in çokluğunuz) ile iftihar edeceğim. Kimin maddi imkânı varsa hemen evlensin. Kim maddi imkân bulamazsa (nafil) oruç tutsun. Çünkü oruç, onun için şehveti kırıcıdır.**"

Demek ki;

1. **Rabbimiz** gelmiş ve gelecek her türlü canlının rızıkına kefildir ve kefaletini her an yaratmaya devam ederek yerine getirendir.
2. Müslümanların evlenmesi ve çoğalması **Sevgili Peygamberimizin** (S.A.S.) emri ve sünnetidir.

Konuya ayrıntılı şekilde dalmadan önce, İslam'ın bir sistemler bütünü olduğunu ve kişi veya toplumlardan kaynaklanan eksikliklerin İslam'a mal edilemeyeceğini, bir **referans** zamanı ve kişileri vermek gerekirse en başta **Sevgili Peygamberimizi** (S.A.S.) ve yaşadığı **Asr-ı Saadet** içindeki **Ehl-i Beyt** ve **Sahabe-i Kiramın** örnek alınması gerektiğini ifade etmiş olalım. Çünkü İslam'ın diğer yaklaşımlarını dikkate almadan kuru bir nüfus çoğalmasını istediğini farz etmek büyük bir hata ve insafsızlık olur. Bugün dahi ulaşılamayan bir sosyal dayanışma ve kardeşlik şuurunu tanımlayan İslam yapısındaki nüfusun artması ancak hayırlı ve güzel sonuçlar doğurur. Yine de su-i zanda bulunanların vebali kendi üzerindedir.

Dünyanın en zengini kimdir diye sorsak hemen herkes

düşünmeden cevap verebilir: **Bill**

Gates! 79,2 Milyar Dolar'lık adam. **Microsoft**'un kurucu ortağı, ABD'li iş adamı. Aktif ticaretten ayrılmış ve sözüm ona hayır işlerine ağırlık vermeye başlamış. En büyük ideallerinden birisi de Dünya'da gittikçe artan **nüfusu azaltmak** ve modern teknolojilerin yardımıyla **nüfus artışını kontrol altında tutmak**! En güncel çalışmaları da uzaktan kontrol edilebilen, **kadınların** kalça veya kol gibi yerlerine yerleştirilebilen, **geçici kısırlık** sağlayan **doğum kontrol çiplerini** üretmek ve en geç **2018** yılında pazara yaymakmış. Allah bilir, sonrasında çocuk yapmayı bile lisansa bağlarlar(!). **Halk arasında aşuların kısırlığa yol açtığı rivayeti** öteden beri var olup, belirli zamanlarda resmi ve özel kampanyalarla yok öyle bir şey, cahillik etmeyin, aşularınızı yaptırmazsanız çocuklarınız ölür denir ve bizde öyle bilip öyle davranırdık. Peki, **aşuların doğum kontrolü için kullanıldığını açıkça itiraf eden ve bu konuda büyük kaynaklar harcayan Bill Gates olursa ne diyeceğiz?** Aşağıda linkini verdiğim, önceleri açık olan fakat sonradan gizlenen 2010 yılındaki TED konuşmasının 2. dakikasında **Bill Gates** şöyle diyor: *"The world today has 6.8 billion people. That`s heading up to about nine billion. Now if we do a really great job on new vaccines, health care, reproductive health services, we could lower that (number of 9 billion) by perhaps 10 or 15 percent. But there we see an increase of about 1.3 (billion)"*

Yani, "Dünyada bugün 6,8 milyar kişi var. Yaklaşık dokuz milyara doğru gidiyor. **Şimdi bizler yeni aşular, sağlık bakımı, üreme sağlığı hizmetlerinde gerçekten harika bir iş yaparsak belki de bu rakamı yüzde 10 ya da 15 oranında düşürebiliriz.** Ama görüyoruz ki yaklaşık 1,3 milyar artış var." Açıkça anlaşıldığı gibi geleneksel ve modern nüfus planlama yöntemlerine artık aşılarda eklenmiş durumdadır. Bu durumda kendimizi ve **neslimizi** nasıl koruyabilir ve kontrol edemediğimiz aşı ve ilaçlara hatta, biyolojik silaha dönüştürülebilen **gıdalara** ne kadar güvenebiliriz?

<http://ercanozcelik.com/wp-content/uploads/Nufus.mp4>

1950'li yıllarda **Türkiye**'de **Marshall Planı** çerçevesinde, güya yardım olarak dağıtılan ve çocuklarımıza ısrarla içirilen **süttozlarından** hemen sonra; **1960**'lı yıllardan itibaren **Anadolu**'nun ücra yerlerinde dahi, o zamana kadar pek görülmemiş **Çocuk Felci** hastalığının salgınlar halinde çıkmasına **tesadüf** deyip geçebilir miyiz? Hastalığı ortaya çıkarıp sonra yıllar boyu sürecek **aşılama** hizmetleri için kendilerine **bağımlı pazar sömürgesi** kuranlar dostumuz olabilir mi?

Bill Gates gibi, özellikle **Yahudi** kökenli zenginlerin, öncelikli **sosyal sorumluluk** projelerinin **nüfus planlaması (azaltılması)** olduğuna dair pek çok örnek ve belge sunmak mümkün, ama meramımı arz edebildiğimi varsayarak uzatmıyorum. Farklı zamanlarda okuyup duyduğumuz bazı bilgileri kısaca hatırlatmak ve sonrasında, arka planda yattığına inandığım düşünceleri analiz ederek konuyu bağlamak isterim.

Dünya çapında nüfus azaltma çalışmaları yıllardan beri yapılırken; **ABD**'de nüfusun **200 Milyonu** geçtiği anlaşıldığında **şampanyalar patlatılarak kutlama** yapıldığını, **Danimarka**'nın evli çiftlerin çocuk yapmaları için **bedava tatil** kampanyaları düzenlediğini, **Avrupa**'da bazı ilkokulların çocuk yokluğundan kapanmalarının söz konusu olduğunu ve bu yüzden çocuk yapmak için **yeni teşvikler** verilmeye başlandığını biliyor muyuz?

Yani ortada ters bir durum var. **ABD ve Avrupa**'da nüfusun azaltılması değil; bilakis **genç nüfusun arttırılması için özel gayretler var**. Bu sırada kimse Dünyada kaynaklar azalıyor, bu kadar insan nasıl beslenecek vb. sorunları hiç düşünmüyor. ABD ve Avrupa'da duyulmayan nüfus kaygısı diğer her yer için büyük bir felaket. Tabii hakkını vermeden geçmeyelim, birde **İsrail** var. **Devlet terörünü** yıllardan beri kurumsal olarak işleyen, yerli **Arapları** sistematik şekilde kâh öldürerek, kâh göçe zorlayarak yerinden edip **kesintisiz işgal** ile Yahudi nüfusunu hoyratça arttıran İsrail.

Temelini **lain şeytanın kibrinden** alan, gerçek anlamda **ırkçı, sömürgeci ve acımasız batı medeniyeti** ile, perde arkasında küresel yönetim organizasyonunu kuran **siyonist zihniyete** göre; Dünya üzerinde yaşayan diğer tüm insanlar aslında birer **asalak** hükmünde ve kontrolsüz şekilde **artışlarını engellemek gerekiyor!** Yoksa, sömürge düzeninde kendilerine düşen kaynaklarda, istenmeyen **azalmalar** ve tehlikeli **paylaşımlar** söz konusu olacak. Başta enerji kaynaklarını barındıran **Ortadoğu** olmak üzere, toplumların gelişmesi ve kendi imkânlarını özgürce kullanıp, insana yaraşır şekilde yaşamaya ve yönetilmeye başlamaları, onlar için kıyamete bedel bir son demektir.

Bu yüzden;

- **Tatlı dilli yılanlarla** ve bin bir çeşit bilimsel görüntülü yalanlarla, **nüfusu azaltmak** ve gençliği eritmek isterler.
- **Aile** ve **toplumsal dayanışma kurumlarını** yok etmek için, **medya** ile ahlaksızca saldırırlar, üretmeyi değil, köle misali **tüketmeyi**, düşünmeyi değil, **mankurtçasına** tabi olunmayı beklerler.
- İnsanları metalaştırmayı, kadınları **analık makamından** indirip, vücuduna ve güzelliğine köle olmuş, **normal doğumu** felaket görüp, **sezaryene** ancak razı olmuş tembel ve dayanıksız tiplere dönüşmesine çalışırlar.
- Dünya malı ve makamlarını yüceltip, ahireti unutturarak, **rızık kaygısına düşürüp**, çocuk sahibi olmayı **ertelemeyi** ve daha da acısı; **kürtaj** ile cinayet işlemeyi göze alacak kadar canavarlaşmış ve zayıf imanlı anne babaları severler.
- **Zinayı** alabildiğine yayıp kolaylaştırarak, evlenmeyi ve sorumluluk sahibi bir yaşantıya girmeyi **öcü gösterirler**.
- Bütün bunlar yetmez, sonuca daha hızlı ulaşmak için, toplumlar arasında **fitne** çıkarırlar. **Sağ-sol**, alevi-sünni, **Türk-Kürt** gibi yumuşak karınları önce suni olarak oluşturur, sonra acımasızca kanatmak için **deşip dururlar**.
- Terörle insani ve maddi **kaynaklarımızın tüketilmesini** arzu ederler. Gözümüzün açılıp, etrafından **haberdar** ve **mazlumun yanında** olmamızı önlemeyi görev bilirler. Bu sıralarda yitip giden binlerce can ve harcanan para, onların **başarı** hanesine yazılacak değerlerdir.

Türkiye içinde böyle olduğu gibi, **Dünya'nın** her yerinde benzer oyunlar döner durur. Özellikle **İslam** toplumlarını zayıflatmak ve sürekli sömürülecek kıvamda tutabilmek için, her türlü **şeytanlığı** ve vahşiliği yapmaktan geri durmazlar.

- **İran** ve **Irak** arasında suni savaş çıkartarak; yıllarca iki tarafa da **silah** satıp hem para kazandılar, hem **petrollerini** sömürdüler, hem de **nüfuslarını azaltarak**, bir taşla bir sürü kuş vurmuş oldular.
- **Saddam**'ı gaza getirip **Kuveyt**'e saldırtarak; sözde koruma ve kurtarma karşılığında hem **Suud**'ların haracını arttırıp kendi bütçelerini dengelediler, hem de kendi elleriyle **King Kong** yaptıkları Saddam'ı hizaya getirip, kontrolden çıkmasını engellediler.
- **New York**'ta nedense bütün **Yahudilerin** izinli olduğu bir günde, **ikiz kuleleri** vurdurup, bu bahane ile **Afganistan**'ı yıllarca işgal ederek, **Irak** ve **Afganistan**'da yüz-binlerce Müslümanı çoluk çocuk demeden, uzaktan bombalar ile katlettiler. Yetmedi, evleri işgal edip kadınların ve kızların **namuslarını kirleterek**, yaşlı genç ayırmadan kurşuna dizdiler.
- **Afrika**'da yeniden yeşermeye başlayan İslam filizlerini koparmak için, **Boko Haram** gibi suni ve İslam görünümü **İslam dışı** örgütleri toplumlara musallat ettiler.
- **Suriye**'de ve **Irak**'ta kendi gizli servisleriyle **DAEŞ** vb. terör örgütlerini kurup, kendi çıkarlarına uygun şekilde kukla gibi yönettiler.
- **Esed** ve **Sisi** gibi İslam ve halk düşmanlarını iktidara taşıyarak veya koruyarak vahşi katliamlara imza attırdılar.

Dün **Bosna**'da, bugün **Suriye**'de, **Myanmar**'da, **Doğu Türkistan**'da, **Irak**'ta, **Afrika**'da kısaca **Dünyanın** her yerindeki **savaş ve vahşet gösterilerinin senaristleri ve yönetmenleri** hep aynı kişi, grup ve devletlerdir. Değişen sadece **zavallı** ve satılmış **oyuncularla** ahmak **figüranlar** olmuştur. Bütün Dünya'da ölenlerin çoğunlukla Müslüman olduğunu, öldürenlerin de maalesef yine **sözde Müslümanlar** ve paralı askerler olduğunu görmeyecek kadar **aciz miyiz?** Yıllarca dostum dedikleri **Kaddafi**'ye **petrol** ve **para** kokusu aldıklarında aç sırtlanlar gibi bomba yağdıran **Avrupalı** liderler utanmadan ve kahramanca dolaşıyorlar. **Paris**'te öldürülen 12 gazeteci/dergici için bir araya gelen dünya liderleri, **Türkiye**'de öldürülen yüzlerce kişiler için, **Suriye** ve **Gazze** gibi savaş alanlarında hemen her gün öldürülen ve artık hesabı bile yapılamayan sayısız canlar için, **3 maymunu oynuyor**. Çünkü onların canı ile diğer insanların ve özellikle Müslümanların canı aynı değerde değil. Bilakis, öldürülen her Müslüman dünya sofrasından eksilen bir boğaz olarak, onları mutlu ediyor. Bakmayın siz **basın** ve **medyanın** dünya dar geliyor temelli yalanlarına. Dar gelen ve rekabet riski doğan, onların doymak bilmez gözleri ve dünyaya tapan emelleridir.

Başlığımıza dönersek; - Madem **Allah her canlının rızıkına kefildir**, Afrika gibi yerlerde açlıktan ölenler nasıl oluyor? Diye soranlar çıkabilir. Âcizane söylemek gerekirse: Açlıktan ölenler, aslında aç bırakılarak ölüme mahkûm edilen, **cinayete kurban giden** zavallılardır. Onların ölümleri hayatın normal akışı ile değil, sömürgeci alçakların yiyecek kaynaklarını veya yiyecek alabilecek zenginliklerini ellerinden gasp etmeleri sonucu, açlığa mahkûm edilmeleri ile meydana gelmektedir. **Biz Müslüman geçinenlerse, bu zulümlere seyirci kaldığımız oranda suç ortağıyız! İslam sadece bireysel değil, sosyal sorumlulukları da getiren bir dindir.** Ölen bir Müslümanın cenazesinin kaldırılması o bölgedeki tüm Müslümanların üzerine **farz** iken; Müslümanların ve masum insanların açlıktan ölmelerinden hesaba çekilmeyecek miyiz? Hepimiz verilen nimetler ve imkânlar ölçüsünde toplumsal olaylardan ve cinayetlerden sorumluyuz. **Cennet mekân**, dualarla andığımız **Osmanlı** ceddimiz, **Avrupa**'daki **Büyük Kıtık** sırasında **1847**'de gemilerle **İrlanda**'ya yiyecek **buğday** göndermişlerdi. Bugün olsalardı **Afrika**'da masumların ölmesine izin verirler miydi? **Türkiye**'ye saldırmak için yekvücut olan **şer cephesi**, neden bu kadar **amansız** ve **aralıksız** mücadele ediyor sanki? Çünkü, **içimizdeki Osmanlı uyandı Elhamdulillah!** Artık, **Afrika**'dan **Amerikan yerlilerine kadar**, Dünyadaki bütün mazlumların yanında olabilen bir **Türkiye** var. **Sömürmek için değil, yeşertmek için, sulamak için, eğitmek için, üretmek için gidiyor.** Karşılıksız insani yardımlarda Dünya liderliğine oynuyor. **Suriyeli** mazlumlar kapılarına dayanınca, dehşete düşen **Avrupa**'nın tamamında yer alan göçmenden çok daha fazlasını sadece **İstanbul** barındırıyor.

Geçmişte **Bulgar** zulmünden kaçan Türk kardeşlerimize, **Saddam**'ın kimyasal saldırılarından kaçan Kürt kardeşlerimize, **Esad**'ın tertiplediği katliamlardan kaçan Türkmen, Arap ve Kürt kardeşlerimize kucak açtık. **Evet, biraz rahatımız bozuldu, istenmeyen olaylarda yaşadık ama bunlar olacak diye kardeşlerimizi ölüme terk etseydik**

halimiz ve ahiretimiz nice olurdu? Tek parti iktidarı sırasında, **Rus** zulmünden kaçıp bize sığınan 417 **Azeri** kardeşimizi, bütün yalvarmalarına rağmen aldırmaıyıp, Ruslara teslim eden ve **Boraltan Köprüsünü** geçince kurşuna dizilerek katledilmelerini seyrettiren **İsmet İnönü**'nün utancı sırtımızdayken, nasıl duyarsız kalabiliriz? **Türküyle, Kürdüyle, Arabıyla** bu topraklarda yaşamanın huzur ve mutluluğunun yanı sıra bedel olarak sorumluluklarımızın olduğunu unutmamak

lazımdır. Bizler **ABD** gibi köksüz ve yaklaşık 200 yıl önce toplanmış bir halka dayalı devlet değiliz. **Anadolu**'da 1.000 yıldır süre gelen kardeşlik ve dayanışma ile **devletler geleneği** oluşmuş, **kadim** bir medeniyetin temsilcileriyiz. **Türkiye, Osmanlı'nın ve önceki İslam devletlerinin bakiyesidir. Borçlarını ödediği gibi, alacaklarını da tahsil etmekle yükümlüdür.**

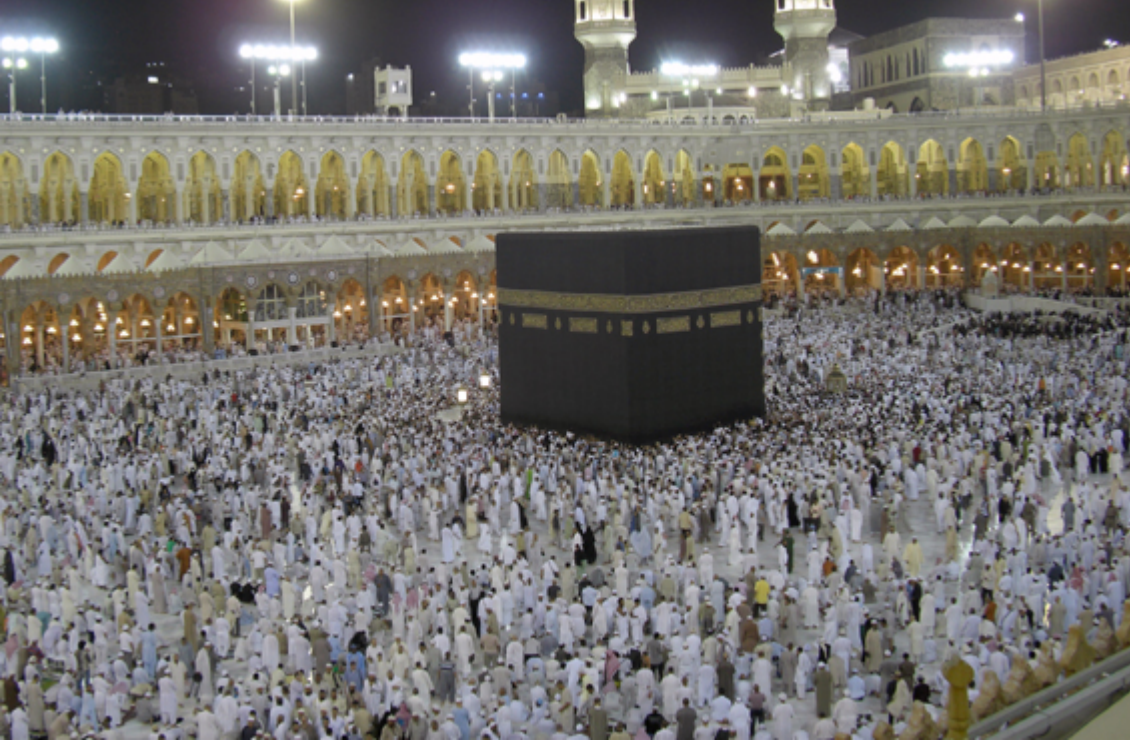
Dünya'da **insan fazlalığı** olduğu ve insanlığın geleceği için mutlaka radikal önlemler alınması gerektiği teorisini hayata geçiren yukarıda bahsettiğim zihniyet gerçekten yoğun bir şekilde **her cepheden** savaşıyor. Uyanık olmak ailemizi ve neslimizi bunların şerrinden korumak zorundayız. Daha önceki yazılarımda izah ettiğim gibi; **alkol**, uyuşturucu, **zina**, homoseksüellik, **tanrısal güç ve kahramanlık vehimleri**, kabbala öğretileri, **büyücülük**, vampirlik ve **zombilik** artık tüm batı kaynaklı **sinema** ve **TV** yapımlarının olağan unsurları haline geldi. Maalesef yerli yapımlarımızda artık onlardan geri kalmıyor. Gittikçe **normalleştirmeye** ve bu sapkınlıklar hakkında özellikle Müslümanları **duyarsızlaştırmaya** başladılar. Şimdi dikkatimi çeken başka bir konu da, **nüfusun azaltılmasının ve toplu katliamların insanlığın geleceği için gerekli olduğu** savını işlemeye yoğun şekilde başlamaları oldu. Yeni izlediğim bir **Amerikan** dizisinde, 2 bilim insanı, insanlığı kurtarmak için ani salgınlarla büyük ölümlere yol açacak **biyolojik silahları** yaymak için hayatlarını feda ettiler. Neredeyse bir kahramanlık destanı gibi katliam teşebbüsü sunumu yapıldı. Benzer yaklaşımları başka film ve dizilerde de görmeye başladım. **AIDS** ve **Ebola** gibi tehlikeli hastalıklarının sürekli yayılması, her sene **mutasyon** geçirmiş veya geçirilmiş **grip** virüslerinin salgınlar yapması, geri kalmış toplumlarda bile **kanserin** olağan üstü yaygınlık göstermesi hiçte masum gelmemeli bizlere. Uyanık olmalı ve sadece oyun perdesine takılıp gerisinden bihaber kalmamalıyız.

Konuyu bağlayacak olursak, **Allah-u Teâla bütün canlıların mevcut ve gelecekteki rızıklarını temin edecek kuvvete ve kudrete haizdir. Bizim imtihanımız ise, bu rızıkların adalet içinde meşru dairede dağılımını öncelikle kendi aramızda, sonra Dünya genelinde sağlamaya çalışmaktır.** Sorun gelir ve kaynak eksikliği değil, gelir ve kaynakların dağılımı ve **paylaşımıdır**. Açgözlü domuz tabiatındaki kişi, grup ve devletlerin bitmek bilmeyen **hırsları**, zevk ve sefa düşkünlükleri insanların hayat standartları arasında **derin uçurumları** doğurmuştur. Zekat verilebilecek bir Müslümanın kalmadığı, Müslüman olmayanlarında ilahi adaletin tecellisinden etkilenip **fevc fevc İslam'a katıldığı** günleri görebilmemiz ümidi ve duasıyla, **kalın sağlıcakla...**

Kaynaklar:

1. http://www.megep.meb.gov.tr/mte_program_modul/moduller_pdf/Koreografi.pdf
 2. https://tr.wikipedia.org/wiki/Bill_Gates
 3. <http://www.globalresearch.ca/bill-gates-temporary-sterilization-microchip-in-beta-female-testing-by-end-of-year>
 4. <http://news.thewindowsclub.com/bill-gates-foundation-working-birth-control-chip-78981/>
 5. <http://www.gatesfoundation.org/What-We-Do/Global-Development/Family-Planning>
 6. <http://www.gazetevatan.com/microsoft-un-kurucusu-bill-gates-cani-mi-521953-teknoloji/>
 7. <https://www.youtube.com/watch?v=6WQtRI7A064>
 8. <http://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/hasan-karakaya/abd-nufusu-200-milyon-olunca-sampanya-patlatmislardi-8960.html>
 9. <http://www.takvim.com.tr/yazarlar/ergundiler/2015/10/30/oyun-bitti>
 10. https://tr.wikipedia.org/wiki/B%C3%BCy%C3%BCK_K%C4%B1tl%C4%B1k
 11. <http://belgelerlegercektarih.com/2012/09/15/boraltan-katliami-belgelerle-ismet-inonu-azeri-kardeslerimizi-ruslara-teslim-etti/>
-

Fitnecilere Fırsat Vermeyelim

Aslında sıradaki yazım için farklı bir konu seçmişim. Ama ülkemizin ve halkımızın içine çekilmeye çalışıldığı kaos ve acı dolu günlere bigane kalamazdım. Siğ siyasete bulaşmadan duygularımı ve daha önceki bazı yazılarımda da ifade ettiğim inançlarımı derlemeye çalışacağım.

En başta, Allah'ın karşısında bütün mü'minlerin eşit olduğunu, üstünlüğün yalnızca takvadan kaynaklandığını unutmamalıyız. Hac veya Umreye gittiğimizde tıpkı ahiret yolculuğuna çıkan mevtalar misali, hepimizin ihrama bürünerek eşitlendiğimizi, kavim, dil ve renk gözetmeksizin kardeşçe tavaf ettiğimizi tekrar hatırlatmak isterim. Hepimiz İslam milletinin onurlu ve saygıdeğer üyeleriyiz. Kör kavmiyetçilik kuyularına düşüp ırkımızla, rengimiz veya şeklimizle lain şeytan gibi kibir duyamayız. Boyamıza değil BOYACIYA hürmet etmemiz gerekir.

Bugünlerde sürekli çatışma ve şehit haberleri alıyoruz. Düştüğü yeri yakan ateş bizleri de kavurmaya başladı. Karmaşa, yoksulluk ve kardeş kavgalarından akan kanlarda boğulan yakın ve uzak komşularımıza nazaran; ümmetin umudu olmuş, refah ve kalkınmanın öncülüğüne talip, dünyadaki cennet bahçelerine benzer güzel yurdumuz yine katillerin ve

fitnecilerin cirit attığı bir meydana döndü.

Işıkli perdeden bizlere zoraki izletilen kuklalara takılıp kalırsak ve kuklacılar ile kuklaları oynatan maşaları fark edemezsek çok yazık olur hepimize ve ülkemize. Öncelikle sorunu doğru teşhis etmek zorundayız. Yanlış teşhis ile galeyana gelenler tamda şeytanların ve askerlerinin mutluluğuna hizmet etmiş olur.

19. ve 20. yüzyıl İslam ümmeti için çok zor ve ağır zararlar ile geçti. Ümmetin birliğini temsil eden Hilafet ve Osmanlı; iç ve dış saldırılarla, cehaletle, kifayetsiz veya hain kimlikli yöneticilerle tarumar oldu. Dünya siyasetini ve sermayesini doğrudan yöneten siyonist zihniyetin sömürü ve fitne tetikçiliğini; Lawrence örneğinde olduğu gibi de kirli işlerin öncülüğünü üstlenen İngilizlere, sonradan yine İngiltere ve siyonizmin modern görünümlü işgalcisi ve jandarması Amerika'nın da katılmasıyla İslam toplumları için yıkım kaçınılmaz oldu. Yağmalanan ümmet topraklarında suni olarak kurulan devletlerde nedense hep batı hayranı, halkına ve dinine düşman, sonradan görme aç gözlü krallar veya yöneticiler iş başına getirildi. Lozan'daki işlevi hainlikten başka bir şey olmayan Haim Nahum gibi sefih insanların yüzünden savaşta geri kazanılan topraklar bile terk edildi ve Musul, Kerkük gibi petrol bölgeleri dahil sömürücülere peşkeş çekildi.

Batının ve ABD'nin sömürüsüne devam edebilmesi için; arz-ı mevud hülyasının peşinde her türlü rezilliği mubah gören siyonistlerin emellerine nail olabilmesi için; Ortadoğu denilen İslam coğrafyasında kaosun ve kavganın, ahlaksızlığın ve aymazlığın sürekli canlı tutulması gerekiyor. Yoksa; içimize sirayet etmiş vampirleri fark edeceğiz, kardeşliğimizin huzurunu ve gücünü idrak edip başımızdaki Sisi gibi alçak firavunları def edeceğiz. Buna kolayca müsaade ederler mi sanıyorsunuz?

PKK denilen hainler sürüsü sadece kandırılmış veya satın alınmış bir kısım özünden kopmuş Kürt veya Türk, Ermeni, Komünist, Zerdüş, İran'lı ya da Suriye'li zavallı değil ki sadece. Silahı kendi istekleriyle almadılar ki yine kendileri bıraksın. İçimizde büyüyen ama bize ait olmayan kanser misali, terör belası ile hain ve zalimler tek atışta kuş sürüsü avlamış gibi etkili olabiliyor. Çatışma olan yerde sermaye durmaz, yatırım olmaz, güvenlik olmayınca iş bilen personel kalmaz, eğitim yapılamaz, ticaret büyümmez, turist gelmez, iyi doktor ve

öğretmen gelmek istemez, ihlas ve kardeşlik zarar görür, her kesimden kafatasçılar ırkçı söylemlerini seslendirerek toplumu böler, nefret yaygınlaşır, huzur kalmaz, bereket olmaz, devletin ve milletin enerjisi boşa gittiği için kalkınma durur, işe ve üretime yatırım yerine askeri harcamalara giden bütçe nedeniyle millet fakirleşir, kendi derdine düşen Türkiye etrafındaki oyunlara müdahil olamaz, gücünü kaybeden Devletimiz gerektiğinde 2-3 milyon mazluma rahatça kapılarını açarak misafir edemez.... Velhasıl kendi kuyruğunu yemeğe başlayan yılan gibi sonu daha da kötüye gidecek bir ateş çemberine çekilmek isteniyoruz. Böyle bir millet ve devlet mazlumlarla ümit, zalimlere korku kaynağı olamaz, dünya siyasetinde varlık gösteremez. Rabbim en kısa zamanda bu fitneleri ve fitnecileri içimizden ayıksın. Bizleri doğrulukta ve kardeşlikte birleştirsın diyelim.

Medine'de kurulan bu iftar sofrası ile Ayasofya meydanında kurulan iftar

sofrasının verdiği mana aynıdır. Aynı İslam kardeşiliğine, huzuruna ve birliğine işaret eder. Kardeşlik için fedakarlığı, diğerkamılığı, sevgiyi ve sabrı anlatır. Aynı Allah'ın kulları olarak teslimiyeti, var olana şükrü ve olması istenene acziyetle duayı söyletir. Sessizce iftarı beklerken dizginlenen nefislerin üzerinde, yiğit misali heybetle yükselen imanlarının güç ve güzelliklerini gösterir. Sınırsız açık büfelerde doymayan gözlere inat, bir bardak su ve bir kaç hurmaya kanaat ederek coşan zenginliği tattırır.

Bütün bu hakikatler ışığında zalime ve zalimlerin tetikçilerine dur demiyecek miyiz? Elbette adaletin gereği neyse onu sağlamak zorundayız. Hiç bir insan veya varlık Allah'tan ziyade merhametli, şefkatli veya sabırlı olamaz. Allah'ın gazap ettiği ve hakkında kesin hüküm verdiği fiilleri açıkça ve bilerek işleyenler hakkında merhamet etmemiz haddimiz olmadığı gibi, seyirci kalmakta ayrı bir zulümdür. Bu nedenle maksadı ne olursa olsun terör yoluyla masum insanların hayatına kastedenlerin, Milletın Askeri ve Polisi başta olmak üzere

tüm vatandaşlarına düşmanca silah çekip katledenlerin idam ile cezalandırılmasını istemek imanımız ve insanlığımız gereğidir. İdam hakkındaki özel yazımı [buradan](#) okuyabilirsiniz.

Adaleti sağlarken ise; tıpkı Hendek savaşında Hz. Ali'nin tam öldüreceği sırada düşman askerinin yüzüne tükürmesi sonucu öldürmekten vazgeçmesi ve buna şaşırıp soran o düşmana: *"-Ben seninle Allah yolunda ve sırf Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için savaşıyordum ve onun için seni öldürecektim. Sen yüzüme tükürünce öfkelenim, sana kızdım. Eğer o an öldürseydim, sana olan kızgınlığımdan dolayı bunu yapmış olacaktım. Yani seni Allah rızası için değil de kendi nefsim için öldürmüş olacaktım. İşte bu düşünceyle seni serbest bıraktım."* demesi gibi hassas davranmaya azimli olmamız gerekir.

Hain saldırılar sonucu inşAllah şehit olan güvenlik güçlerimizin ve masum insanlarımızın naaşlarını medyada saygısızca ve defalarca teşhir etmek ailelerinin acısını daha da derinleştirir ve sadece hainlerin ekmeğine yağ sürercesine propaganda etkisine ve fitneyi körüklemeye yarar. Aynı şekilde; öldürülen teröristlerin cesetlerini sansürsüz resimlerle yayınlayıp galiz küfürler eşliğinde aşağılamakta yine hainlerin saflarını sıklaştırmasını ve kandırılmaya açık kişilerin etkilenip teröre katılmalarını sağlar. Böyle zamanları fırsat bilerek, gizlediği kafatasçı söylemlerini fütursuzca kusan dengesiz ve ölçsüz tiplerin türemesine veya geçmişte olduğu gibi, öldürdüğü insanların uzuvlarından koleksiyon yapan resmi görevli sadist psikopatların hortlamasına neden olur. Maksadını aşan ırkçı ve toptancı söylemlerden kaçınmalı ve çevremizdekileri uyarmalıyız. Her Türk iyi bir insan veya Müslüman olmadığı gibi, her Kürt'te bölücü veya PKK'lı değildir. PKK Kürt halkını temsil edemez. Millet ve Devlet birlik olup PKK'ya katılan hainleri ayırarak cezalandırmalı ama Kürt halkını da PKK tasallutundan ve zorbalığından koruyacak tedbirleri almalıdır. Alnına silah dayanan, ırzıyla, çoluk çocuğuyla tehdit edilen insanlardan özgür iradelerini gösterebilmelerini beklemek büyük bir saflık olur. Bütün bunların ışığında yine de ırkçılık çukuruna düşenler bilsinler ki; gelmiş geçmiş en büyük ırkçı lanetli şeytandır. İrkçilik konusunda şeytana en yakın kavim ise siyonist Yahudilerdir. Bakınız; bu konudaki [yazım](#). Kimi örnek aldıklarına veya kimlere benzeyip, kimlerin oyununa geldiklerine lütfen dikkat etsinler.

Ümmetimiz ve özelde Türkiye'deki milletimizin bekası için uyanık olmalıyız. Hemen galeyana gelmeden, etkili tedbirler alarak zulümden arınmış adaletin keskinliğini tesis

edebilmeliyiz. Unutmayalım ki, ümmetin belki de en son kalan, olabildiğince özgür ve güçlü kalesi Türkiye'dir. Türkiye'nin zayıflamasını ve kendi derdine düşmesinin acısını sadece bizler değil; Doğu Türkistan'dan Kosova'ya, Gazze'den Çeçenistan'a, Mısır'dan Habeşistan'a, Myanmar'dan Patani'ye bütün kardeşlerimiz iliklerine kadar hissedecek ve uğradıkları mezalim katlanarak büyüyecektir. Allah için birbirimizi sevelim ve nifakçılara fırsat vermeyelim artık...

Bu konuyu çok güzel işlediği için Grup Tillo'nun "Ortağız Bir Namusa" adlı eserini paylaşmak isterim:

[Asgari Ücret Yetmiyor, Asgari Müslümanlık Yeter mi?](#)

Evine sadece bir asgari ücret giren insanlarımızın Allah (C.C.) yardımcıları olsun. Bu

zamanda asgari ücret seviyesinde gelirlerle geçinmeye çalışanlar her ay kahramanlık yaparak yaşıyor. Zaten bu yüzden sadece babalar değil, anneler ve hatta çocuklar bile çalışarak aile bütçesine katkı vermeye uğraşıyor. Hiç bir şey olmazsa konu komşu yardımları, memleketten gelen takviyeler ve diğer sosyal kurumların desteği ile açıklar kapatılmaya, ihtiyaçlar giderilmeye çalışılıyor. Görüyoruz ki asgari ücret geçinmeye yetmiyor, peki asgari Müslümanlık kurtuluşumuza yeter mi? Bu konudaki düşüncelerimi ve ne demek istediğimi en başta kendi nefsimi muhatap alarak ifade etmeye çalışacağım. Dilerim okuyanlara da faydası dokunur.

Bizlere bahşedilen ömrün en keskin dilimlerini her gün doğup yeniden batan güneş belirliyor. Şüphesiz kıyamete kadar devam edecek bu döngüye hepimiz belirli bir süre için şahitlik edebileceğiz. En son gördüğümüz gün batımından sonra yeni sabaha kimlerin kavuşacağına dair kesin bir teminatımız da yok. Bu güzel manzarayı belki de son kez görüyor olacağız. Üstat Necip Fazıl ne güzel söylemiş: *“Büyük randevu, bilsem nerede, saat kaçta? Tabutumun tahtası, bilsem hangi ağaçta?”* Saati bize meçhul ama geleceği kesin bu büyük randevu için hazır mıyız? Şükürler olsun ki İslam üzere olduğumuza iman ediyoruz ama Müslümanlığımız bizden kabul edilecek mi? Kıytırık dünya sınavlarını başarmak için girdiğimiz onca stres ve hazırlığın yarısı kadar olsun ahiret sınavı için endişeleniyor muyuz? Sınırlarını nefsimize göre belirlediğimiz asgari Müslümanlığımız ahiret sınavında kurtuluşa ve Rıza-i İlahi'ye erenlerden olmamızı sağlayacak mı acaba?

Asgari Müslümanlıktan kastım, İslam ile ilgili olarak yerine getirmediğimiz veya getiremediğimiz görev ve sorumluluklarımızdan arta kalan iyi amellerimiz ve kuru bir iman inancından beslenmeye çalışan kulluğumuzdur. İmanımızı güçlendiren temel unsur amellerimiz olduğu için, amelsiz imanımız doğal olarak zayıf ve güçsüz kalıyor. Herkesin kendine göre asgari Müslümanlık çizgisi hayat tarzına paralel şekilde oluşuyor. Bu çizginin meşrutiyetini ve yeterliliğini ancak Allah bilebilir. Kişileri sınıflamak veya yaftalamak haddimiz değil ama açık şekilde izah edilen Nass'lardan (temel İslam kaynaklarına dayanan net bilgiler) yola çıkarak genel değerlendirme veya özeleştirme yapabiliriz.

Dünyadaki hemen her işimiz bir sözleşmeye dayanıyor. Bazıları yazılı bazıları da sözlü akitlele kayıt altına alınıyor. Evlilik taraflar arasındaki bir akittir. Karşılıklı haklar ve

sorumluluklar doğurur. Kadın ve erkeğin birbirlerinden faydalanmasına ve birlikte yaşamasına meşru bir zemin sağlar. Öğrencilik okul ile yapılan bir sözleşmedir. Eğitime katılım ve başarı azmi gerektirir. Karşılığında eğitim ve öğretim hizmeti alınır. Çalışma hayatı ve ticaret tamamen sözleşmelerle yürür. Belli bir zaman dilimindeki çalışmasına karşılık işçiye ücret ödenir. İşçiden beklenen en iyi performansını göstermesi, işverenden beklenen de iyi bir iş ortamı ve düzenli ödenen hakkaniyetli bir ücret sağlamasıdır. Taraflardan birisi sorumluluklarını ciddi ölçüde yerine getirmediğinde karşı tarafın sözleşmeden vaz geçme hakkı doğar. Evlilikler bozulur, eğitimler biter, işçiler çıkarılır veya iş yerini bırakır. Vatandaşlıkta toplum ve devlet ile yapılan bir sözleşmedir. Kurallara uyulmadığında sonu idama varan yaptırımlar gerektirir. Vergi ve benzeri maddi yükümlülükler doğurur. Buna karşılık sağladığı faydalar ve haklar nedeniyle gönüllü bir bağlılığa yol açar.

Bizleri yaratan Rabbimiz ile ilk sözleşmemizi Kalu Bela'da yapmıştık. *"Rabbin, ademoğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şahit tutarak, 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' diye sormuştu.. Onlar da 'Evet, buna şahidiz,' dediler. Kıyamet günü, 'Biz bundan habersizdik.' demeyesiniz."* (el-A'râf, 7/172) Ruhlarımız söz vermişti. Sonra bu sözümüzü amellerimizle tasdik edebilmek üzere dünyadaki kulluğumuz için sınanmaya başladık. Bizi bizden daha iyi bilen ve seven Rabbimiz; kurtuluşa erenlerden olmamız için aramızdan elçiler yani peygamberler seçerek bizimle iletişim içinde oldu. Bazen sözlü bazen de yazılı emirler ve tavsiyelerde bulunarak bize her dönem farklı bir din adı altında kurtuluş sözleşmeleri sundu. En son gelen ve en güzel şekilde tekamül etmiş olan İslam dinimiz ve Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.S.) ile Rabbimiz ile olan iletişimimiz zirve yaptı. Çünkü gönderilen en son ve en güzel Kitap olan Kur'anı Kerim içinde geçmişteki dinler, olaylar, peygamberler ve ümmetler hakkında en kapsamlı açıklamalar, uyarılar ve geleceğe yönelik alınması gereken tedbirler yer aldı. Önceki ümmetlerden ve olaylardan ders almamız için sürekli tekrarlanan " *... artık akıllanmayacak mısınız? ... hiç düşünmüyor musunuz? aklınızı kullanmaz mısınız?"* mealinde ifadelerle biten veya akla vurgu yapan çok sayıda ayetlerle muhatap olduk. Kısacası, İslam dini Rabbimiz ile aramızda yapılan en son, en güzel, ve de öncekileri yürürlükten kaldırıp Kıyamete kadar geçerli olacak olan tek sözleşmedir.

Kelime-i Şehadet ile imzaladığımız İslam sözleşmesi bize bütün Müslümanlar ile kardeş

olma şerefini kazandırıyor. *“Ey Allah’ın kulları! Kardeş olun.”* Şeklinde buyuran kutlu bir Önderimiz (S.A.S.) var. İslam’ın ve İslam’a imanın şartlarına uygun bir hayat yaşadığımızda Allah’ın razı olduğu kullar arasına girip Cennet ile ödüllendirilen, Peygamberlere ve iyi insanlara komşu edilip, Cenab-ı Hakkın Cemalini seyretmeye layık bulunanlardan olma imkanı bahşedilmiştir. İslam geldikten sonra halen İslam’a girmeyenlerin durumu malumdur ve bu yazının konusu değildir. Ama İslam içinde olduğunu ikrar edip kulluğunun gereğini layıkıyla yapmayanlar için önemli riskler ve tehlikeler mevcuttur. Kıyametten sonra ölüm dahi öldürüleceğinden sonsuz bir hayat söz konusudur. Dünyadaki tembelliğimiz veya nefsimize düşkünlüğümüz yüzünden sonsuza dek sürecek ahiret hayatını riske etmek kadar tehlikeli bir kumar olabilir mi? Sınırlarını kafamıza göre belirlediğimiz **asgari Müslümanlığımız** ahiret sınavından geçmemize yetecek puanı sağlayacak mı? Kendi nefsim adına bu korkuyu bazen şiddetle hissediyorum. Dizginleri nefsim kaptırıp boş işlerle zaman kaybederken, ibadetlerden kısıp başka şeylerle ilgilenirken unutmuş gibi olsam da etrafta hatırlatan şeyler çok oluyor. En başta ölüm gerçeği. Bediüzzaman Hazretleri ne güzel ifade etmiş: *“Nasihat istersen ölüm yeter. Evet, ölümü düşünen, hubb-u dünyadan kurtulur ve âhiretine ciddî çalışır.”* Hastalıklar, belalar, kazalar, felaketler ve diğer tüm olumsuz şeyler bir yönüyle kul olarak acizliğimizi, dünyanın geçici olduğunu, gerçek adaletin Mahşer Günü yerine getirileceğini bize bildiriyor. Çoğu kere zayıflığımız ile farkına vardığımız aciz kulluğumuz ile şefkat ve merhamet dilenerek sığındığımız Rabbimiz bize teselli, sükunet ve umut veriyor.

İslam’la ilgili sorumluluklarımız bütün hayatımızı kuşatacak şekilde tanımlanmıştır. Her konu kendi çapında önem atfeder. Bu yüzden yazıyı da uzatmamak adına sadece bir konuyu ele alıp bitirmek istiyorum. **İmandan sonra hesabını ilk vereceğimiz borcumuz namazdır.** Namazın önemi ve hikmetlerini ifade etmeye kelimeler, kitaplar yetmez. Kur’anı Kerim’deki emirler ve işaretlerin yanı sıra Sevgili Peygamberimizin atfettiği değer ve savaş cephesinde dahi terk etmemek için gösterdiği hassasiyet muazzam bir kıymete ve gerekliliğe karşılık gelir. Hemen her türlü ibadetin bir özeti niteliğindeki namaz ile günde 5 vakit manevi bakım ve temizliğe mazhar oluruz. Bozulan fabrika ayarlarına döner gibi, kulluğumuzun ve acizyetimizin tekrar farkına varır, yalancı dünya meşgalelerinden bir parça da olsa sıyrılırız. Amirlik, zenginlik, şöhretlik, gibi dünyevi makam ve unvanlar, secde çizgisinde, fakirler, köylüler, işçiler, memurlar gibi toplumun her kesimiyle birlikte sıfırlanır ve kul ile Allah arasında doğrudan bir irtibat sağlanır. Bu irtibatın gücü ve etkisi kulun kimliğinde ve görevinde değil samimiyetinde ve doğruluğunda gizlidir.

İslam'da tarif edilen asgari Müslümanlık İslam ve iman şartlarını kabul edip uygulamayı, kötülükten kaçınıp iyiliği emretmeyi gerektirir. Takva denilen durum ise daha hassas ve özenli davranmayı, en küçük bir mesele de bile İslam ölçüsünde hareket etmeyi azmettiren bir adanmışlığı ifade eder. Bu nedenle Allah katındaki asıl değerimizi takvamız belirler. Günde 5 vakit namaz kılmak takva demek değildir. Namaz zaten ödenmesi gereken bir borç gibi asli görevimizdir. Namazı hakkını vererek kılmak ve namaz aralarında dahi namazdaymış gibi özenli davranmak takvanın kendisidir. Rabbim takvamızı arttırsın. Müslüman olduğunu iddia edip, namazını düzenli olarak kılmayandan daha deli cesaretli olanı bilmiyorum! Ne büyük bir risktir namaz kılmamak! Namazdan mahrum kalmak ne büyük bir hastalıktır kalplerimiz için! Yarım yamalak, çoğu kere dünya işlerinden sıyrılmadan kıldığımız namazlar acaba kabul edilir mi diye endişeyle beklerken; hiç namaz kılmayıp benim kalbim temiz, insanlara ve hayvanlara iyilik yapıyorum vb. bahanelerle kendini avutanları görünce hayretler içinde kalıyorum. Evet Allah'ın merhameti ve şefkati sınırsızdır. Kimi nasıl yargılayacağına sadece o karar verir. Ama Allah aynı zamanda en Adil olandır. Bizzat emrettiği ve önemle üzerinde durduğu, Resulünün (S.A.S.) en çok söylediği ibadeti yapmayan kişilere, yapanlardan farklı olarak neden hesabını sormasın? Kıldığımız namazların kabul edileceği bile şüpheli iken, kılmadığımız namazlardan kurtulacağımıza inanmak demek, yazılıda boş cevap kağıdı veren öğrencinin geçer not almayı beklemesi kadar saçma ve tehlikeli bir durumdur.

Diğer konuların önemi ve gerekliliğine halel getirmeksizin, en azından 5 vakit namazı hakkıyla kılmayı kendi asgari Müslümanlık kalıbımıza koymamızın şart olduğunu en başta kendi nefsim ve Müslüman kardeşlerime şiddetle tavsiye ederim. Cümlemizin namaz ve diğer ibadetlerinin kabul olunması ortak duamızdır.

[Şehir Hastanesi Projeleri Hakkında](#)

Şehir Hastanesi projeleri, Kamuda cesur adımların atıldığını gösteren somut örneklerden biridir. Başta Sayın Cumhurbaşkanımız olmak üzere, konuyu sahiplenen Devlet büyüklerimizin himayesinde gelişerek uygulamaya yakın hale gelmiştir.

Projelerin uygulamaya ve usule yönelik ayrıntıları kamuya henüz açılmadığı için, dışarıdan gözlemler ve konuyla ilgili kişi ve kuruluşlardan alınan sınırlı bilgilerle yorum yapma imkânı bulunmuştur.

Projelere katkı vermek için aşağıdaki yorumlarımı paylaşıyorum.

Projelerin uygulanmasında önemli hususlar şunlardır:

1. Fiziksel tasarım ve mekân kullanımları,
2. Kurumsal yönetim organizasyonu,
3. İşletme ve finansal yönetim,
4. Personel yönetimi,
5. Stok ve demirbaş yönetimi,
6. Yüklenici ve altyükleniciler arası koordinasyon,
7. Eğitim ve araştırma hastanelerinin genel sorunları,

Şimdi kısaca bu hususları ve önerileri açıklayalım:

1. Fiziksel Tasarım ve Mekân Kullanımları

Sağlık Bakanlığı ve katılımcı firma beyanlarına göre, tasarımlarda yabancı ülkelerde kurulan benzer projelerin esas alındığı anlaşılıyor. Bu durum temelde sorun teşkil etmemekle beraber, Türkiye'ye özgü düzeltmeler yeterince yapılmadığı takdirde hizmet sırasında bile zorunlu plan değişiklikleri ve lokal düzenlemelerin yapılmak zorunda kalınacağı açıktır.

Örneğin, yataklı servis yapılanmasında hasta odalarının dışında nöbetçi hekim, uzman veya asistan hekim odası gibi birimler Türkiye uygulamasına uygun olarak konumlanmış mıdır?

Devasa binalar olacağı öngörülen projeler içinde hasta ve yakınlarının birimler arası transferi, yaya yürüme mesafeleri, birimlerin lokalizasyonu konusunda önceden simülasyon yapmak ve fiilen sahada hastane yöneticiliği yapan uzmanlarla birlikte hizmet senaryolarının üzerinden geçmek doğru olacaktır.

2. Kurumsal Yönetim Organizasyonu

Şehir hastanelerinin ayrıntılı yönetim yapısı halen açıklanmadığından, ortalama 7-8 hastanenin bileşiminden meydana gelen sistemler içinde her hastanenin yönetim organizasyonunun nasıl konumlandığı anlaşılammaktadır. Sağlık Bakanlığının mevcut sistemlerine göre muhtemel yönetim modelleri şunlardır:

1. Devasa bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi yapılanması

Genel ve branş hastanelerinin başında yetkili bir Başhekim veya Başhekim Yardımcısının bulunduğu, diğer yöneticilerinde birer temsilci ile yer aldığı perifer yönetim organizasyonu içinde merkezi yönetim yapılanması kurulabilir. Stok, eczane, satın alma, İK gibi birimler merkezi olarak kurulup içlerinde uzmanlaşmış ve çevre hastanelerin ihtiyaçlarına özel temsilciler barındırılır. En ekonomik ve az sayıda personel ile yapılabilecek yönetim

organizasyonu olduğu düşünölmektedir.

2. Özel olarak yapılanmış bir Kamu Hastaneleri Birliği Genel Sekreterliği

Her hastanenin bağımsız tüzel kişilik kazandığı, merkezde hastaneler birliği genel sekreterliği yapılanmasının kurulduğu düzendir. Bu şekilde olur ise, her hastane tarafında bütün hizmet ve yönetim birimlerinin ayrı ayrı kurulması gerekecektir. Hastaneler birliği genel sekreterliğinin kendi yapılanması için ise ortalama 120 kişinin bulunacağı bir yönetim merkezi kurulması gerekir ki, projeler içinde özel bir yönetim binasının yer almadığı anlaşılmaktadır. Gerek fazla sayıda personel ve yönetici ihtiyacı doğuracağı, gerekse bağımsız kurulan fakat ortak birim ve malzemeleri kullanan hastanelerin yönetim senkronizasyonunun zorluğu yaşanacağından makul gelmemektedir.

3. Her hastanesi bağımsız bir yönetime sahip ancak birisinin koordinatör yönetici olduğu Eğitim ve Araştırma Hastaneleri kampusu

Kampus içindeki her hastanenin bağımsız olarak yönetiminin kurulduğu, ortak yerlerin kullanımı ve genel ihtiyaçlar için bir koordinatör hastane yönetiminin atandığı hastaneler grubu yapılanması da mümkündür. Bu durumda her hastane kulesi veya ayrı binası içinde özel yönetim katlarının yer alması gerekecektir. İşletme birliği, insan ve malzeme kaynaklarının verimli kullanımı açısından uygun görülmemektedir.

3. İşletme ve Finansal Yönetim

PPP (Public Private Partnership) yani Kamu Özel Ortaklığı şeklinde tanımlanabilecek yönetim sistemi ile Şehir Hastaneleri modeli, 6527 sayılı torba kanunla beraber bazı kanunlarda değişiklik yapılmasıyla uygulanabilir duruma geldi. Bu duruma örnek bir proje uygulaması halen bulunmamaktadır. En yakın uygulama ise Üniversiteler ile Sağlık Bakanlığı

arasında yapılan afilyasyon anlaşmalarıdır. Örneğin Sağlık Bakanlığı – Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi gibi. Ancak bu model bir örnek sayılamaz çünkü iki tarafta da kamu kurumu söz konusudur.

Devasa bir işletme olacak olan Şehir Hastanelerinde atanacak yöneticilerden başlayarak finansal yönetim şekline varıncaya kadar bir dizi muamma söz konusudur. Bir yanda sorumsuz yetkili kamu personeli ile diğer yanda sorumlu yetkisiz özel teşebbüs görüntüleri oluşabilecektir. Kamu personelinin tavır ve davranışları, hizmet politikası, giderlere olan etkisi ile ilgili olarak, özel yönetimin alabileceği tavırlar ve etki gücü doğal olarak sınırlı kalacaktır. İşletme sırasında çıkabilecek çatışmaları önlemek için yetki ve görev dağılımları kesin olarak ayırt edilmeli ve özel sektör yönetimine süreci yönetebilecek güç ve esnekliği sağlayacak imkânlar verilmelidir. Çünkü PPP projesinde özel sektör açısından altına girilmiş devasa bir yatırımın verimliliğinin korunması, gelir-gider dengesinin sağlanması ve hizmet sırasında oluşabilecek aksamalara karşı kuvvetli cezalarla donatılmış ağır bir işletme mevzuatı söz konusudur. Kamu tarafında ise en başta sağlık hizmetinde belirli bir kalite ve yeterlilik çizgisinin korunması, kamu kaynaklarının doğru harcanması, eğitim ve araştırma gibi yan görevlerin yanı sıra denetim ve idamenin sağlanması gibi sorumluluklar gündemdedir.

Aile Hekimliği gibi hizmetlerde bile yapılan pilot uygulamanın Şehir Hastaneleri için yapılmıyor olması önemli bir risktir. Mevcut projelerden birisinde yüklenici olarak sözleşme imzalayıp nihai muhatap olma yetkisini kazanan firmalardan en az birisine küçük de olsa bir kamu hastanesi teslim edilerek Şehir Hastanesi projesini simüle edip işletmesi sağlanmalıdır. Yüklenici firmaya yeni bir külfet ile inşaat ve donatımla geçecek zamanı harcatmadan bu kamu hastanesinin mevzuat geliştirme ve süreç iyileştirme laboratuvarı gibi kullanılması, işletim ve yönetim sistemlerinin fiili uygulama örneğinin verilmesi sağlanabilir. Temel yatırımları ve donatımı kamu tarafından yapıldığı için yükleniciye sadece işletme giderleri düşecektir. İşletme sırasında verilen hizmet karşılığı alınan ödemelerle bu giderlerde karşılanmış olacaktır. En yakın Şehir Hastanesi projesinin 2-3 yıl içinde hayata geçeceği beklendiğine göre, pilot hastane uygulaması için hemen harekete geçmek ve diğer projeler için mevzuat ve işletme senaryolarını geliştirmek gerekir. Bunun için mevcut hastanelerden birisi kullanılabileceği gibi, Yeni Sultanbeyli Devlet Hastanesi gibi bitmek üzere olan bir projede değerlendirilebilir. Pilot hastane uygulaması ile kamu ve özel sektör ortaklığının

tıkanma noktaları, çözüm şekilleri, şartname ve şartnamelere bağlı yaptırım maddelerinin idealize edilmesi sağlanacaktır. Pilot proje ile kamu ve özel sektör için yöneticilere özel saha eğitimi ihtiyacı da giderilebilir.

4. Personel Yönetimi

PPP projesi hayata geçirildiğinde personel yönetimi için tam bir havuz sistemi ortaya çıkacaktır. Şöyle ki;

Kamu personeli açısından:

- 657'ye tabi Emekli Sandığına bağlı memur çalışanlar
- 4A'lı SSK'lı kamu işçileri
- 4B'li SSK'lı sözleşmeli memurlar
- 4C'li SSK'lı sözleşmeli memurlar
- 663 Sayılı K.H.K.'ye tabi SSK'lı Sözleşmeli Yöneticiler

Özel sektör açısından:

- Yüklenici ve proje ortağı firmaların yer aldığı asıl işletmeci firma yönetimi
- Sürekli sözleşmeli alt yüklenici firma personeli (temizlik, yemek güvenlik gibi)
- Çağrı veya arıza bazında hizmet veren değişken alt yüklenici firma personeli
- Kiraya verilen bölümlerde çalışan kiracı firma personeli

İnsan kaynakları yönetiminin bütün bu çeşitliliğe cevap verebilecek güçte ve esneklikte kurulması gereklidir. Sistemin sağlıklı işletilebilmesi için hizmet veren personelin tanımlanması, yetkilendirilmesi, temel ihtiyaçlarının karşılanması lazımdır. Kampus içinde kira karşılığı yer işgal eden firma personelinin de sistemde izlenebiliyor olması gereklidir. Performans analizleri, iş yükü dağılımı, destek hizmetleri kapsamında atanacak görevlerin takibi, sağlık hizmetlerinin maliyet analizleri vb pek çok açıdan güçlü bir yapının kurulması ve objektif şekilde yönetilmesi sağlanmalıdır. Sağlık personelinin yeterlilik ve verimlilik çalışmalarının yanı sıra, hizmet alımı ile verilen insan gücüne dayalı işlerde kalite ve kurumsal

eşiklerin takip edilmesi, hak ediş tablolarının kontrolü gibi amaçlara ulaşılabilir.

Belirli bir misyon ve vizyonla kurulan Şehir Hastanelerinde çalışan kadrolu sağlık personelinden, hizmet alımı ile görev alanlara kadar, tamamı için özel oryantasyon eğitimleri planlanmalı, düzenli hizmet içi eğitimlerle ilgi ve dikkat düzeyi yüksek tutulmalıdır. Kişiler arası iletişim başta olmak üzere, enfeksiyon, hijyen, stres yönetimi, güvenlik, engelli hizmetleri gibi alanlarda yapılandırılmış eğitim takvimleri bulunmalıdır. Sağlık turizmi ve özel sağlık sigorta hastaları gibi belirli beklentilere sahip kesimleri de tatmin edebilecek seviyede otelcilik hizmetlerinin sunulmasına dikkat edileceğinden, personel seçimi ve eğitimine de özen gösterilmelidir.

5. Stok ve Demirbaş Yönetimi

Stok ve demirbaşların yönetimi gerek maliyet kontrolü, gerekse sağlık hizmetlerinin aksatılmadan yürütülmesi açısından hayati öneme sahiptir. Geçmişte, Eğitim ve Araştırma Hastaneleri bünyesinde yer alan Klinik Şefliği modeli yüzünden aynı branşlardaki sağlık hizmetlerinde kullanılacak malzeme ve medikal ekipmanın yönetiminde dahi kargaşa yaşanabildiğini, kişisel tavırlar nedeniyle anormal ve atıl medikal stokların oluştuğunu yaşadık ve gördük. Benzer sorunları önlemek için Şehir Hastaneleri içindeki branş hastaneleri arasında yönetim birliği ve malzeme kullanımında genel bir otoritenin sağlanması şarttır. Kampus içindeki her hastanenin mali ve idari açıdan ayrı tüzel kişilik kazanması sorun kaynağı olabilir.

Medikal malzemelerin seçiminde ve kullanımında sağlık personeli ile uyumlu bir iletişim kanalı kurulması önemlidir. Hatalı yatırımlar ve gereksiz kullanımları önlerken sağlık hizmetinin kalitesinden ödün vermemek esas alınmalıdır. Hastaneler arasında kurulacak ortak planlama ve kullanılacak malzeme tiplerini tayin eden komisyonlar ile sahadaki ihtiyaçların yönetim süreçlerine yansıtılması ve ekonomik çözümlerin uygulama kolaylığına erişmesi sağlanacaktır.

6. Yüklenici ve Altyükleniciler Arası Koordinasyon

Yayınlanan bilgi ve belgelerden anlaşıldığı kadarı ile asıl yüklenici firma Şehir Hastanesinin genel işletmesini icra edecek, sağlık hizmetine dair personel ve politikalar Sağlık Bakanlığı tarafından yürütülecektir. 663 Sayılı KHK ile standart bir Eğitim Araştırma Hastanesinin yönetim organizasyonu aşağıdaki gibidir.

Bu durumda, Başhekim ve Sağlık Bakım Hizmetleri Müdürü'nün doğrudan Sağlık Bakanlığı tarafından atanıp beraberindeki sağlık personelinin yönetileceği, Hastane Yöneticisinin bir Kamu adına birde Yüklenici adına eş başkanlık benzeri modelinin kurulacağı, İdari ve Mali İşler ile Sağlık Otelciliği Müdürlüklerinin Yüklenici firma tarafından atanıp yönetileceği tahmin edilmektedir. Yüklenici firmanın aylık hak edişlerinin tahakkukunda söz sahibi olacak kişi ve birimlerin biraz daha netleşmesi, hak ediş senaryosunun denenmesi gereklidir.

Doğrudan Yüklenici tarafından yürütülecek iş ve hizmetlerin bazılarının kendi öz kaynakları ile bazılarının da alt yüklenici anlaşmaları ile yapılacağı açıktır. Yüklenici firma bir yandan Sağlık Bakanlığına karşı altına girdiği taahhütlerin gereğini yapmaya çalışırken bir yandan da alt yükleniciler tarafından verilen hizmetlerin kontrolünü ve sağlıklı icrasının gereğini yapacaktır. Oldukça ağır olacağı beklenen yaptırımlar söz konusu olduğundan,

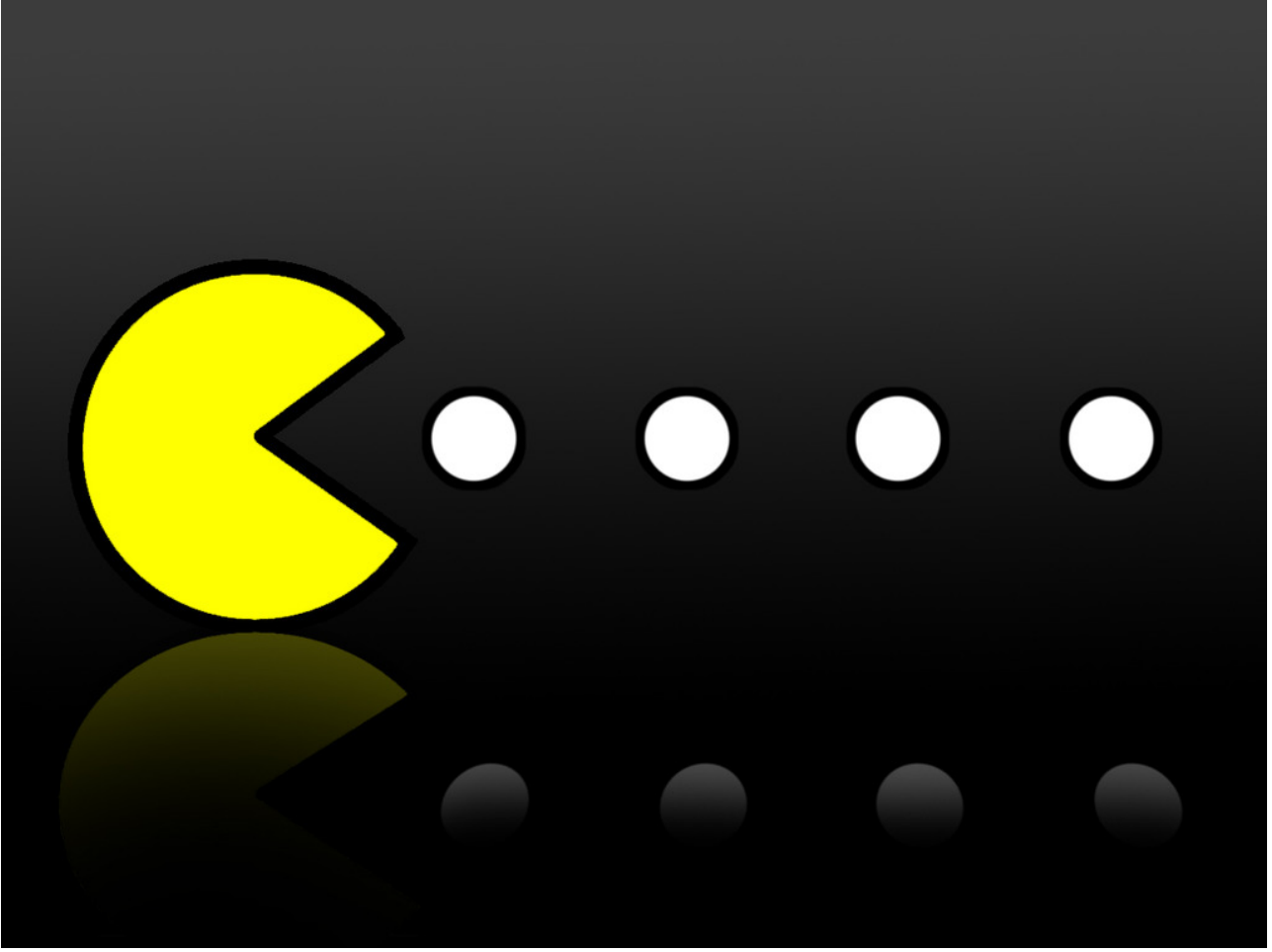
anlaşmazlık halinde sorumluları doğru tespit edecek bir alt yüklenici yönetim ve denetim mekanizmasının kurulması gerekir. **Çatışma yönetimi** de en az işletme kadar önemli olacaktır. Bunun için gelen arıza ve taleplerin sağlıklı bir şekilde toplanıp ilgili birim veya kişilere yöneltilebildiği, sonrasında meydana gelen süreçlerin izlenip sonuç değerlendirmesinin objektif şekilde sorgulanarak sorumluluk tayinlerinin yapılabildiği güçlü bir yardım masası sisteminin kurulması gerekir. Yüklenici ve Sağlık Bakanlığı tarafından yapılacak performans değerlendirmelerinde şüpheye yer bırakmayacak kadar açık ve ayrıntılı bir raporlama sistemi kurulmalıdır.

7. Eğitim ve Araştırma Hastanesi Olmakla İlgili Konular

Eğitim ve Araştırma Hastanelerinin sağlık sistemimizdeki yeri tartışılmaz derecede önemlidir. Bununla beraber Şehir Hastaneleri projesinde kalite ve hasta memnuniyetini daha üst seviyelere çıkarabilmek için dikkatli bir yapılanma gerektiği aşikârdır. Mevcut uygulamada esasen eğitim almak ve uzmanlaşmak üzere hastanelerde bulunan Asistan Hekimler bu çizgiyi biraz aşır doğrudan sağlık hizmet sunumunun temel taşlarından birisi haline gelmiştir. Bu durumda tıbbi uygulama hatalarının artma riski, hasta ve yakınları ile iletişim sorunları, genel hizmet kalitesi ve memnuniyet değerlerinde azalma söz konusu olabilmektedir. Hastaların Uzman Hekimlere ulaşma zorluğu, resmi kayıtlarda belirtilen ile fiilen hizmet veren hekimler arasında farklılıkların meydana gelmesi, yoğun nöbet ve ameliyat mesailerinden dolayı yıpranan Asistan Hekimlerin hasta ve yakınları ile olan iletişimlerinde de sık sık sorunlar yaşanmaktadır.

Şehir Hastanelerinde Asistan Hekimlerin görev alması ve sağlık süreçlerindeki rolleri yeniden ele alınmalıdır. Sağlık Turizmi ile uluslar arası hizmet sunumunun da planlandığı, özel sağlık kuruluşları ile doğal bir rekabet yaşanacağı göz önüne alınırsa bu endişelere hak verilecektir. Eğitim sonunda farklı yerlere gidileceği belli olduğundan, aidiyet ve sahiplenme duygusunun doğal olarak eksik kalacağı dikkate alınarak iletişim ve koordinasyon güçlü tutulmalıdır.

Hızlı tüketmediğimiz bir şey kaldı mı?

Geçmiş yıllara nispeten, çok daha kolayca ulaştığımız eşya ve imkanları bozuk para gibi umarsızca harcadığımız günlere geldik. Artık her şey ucuz, eşyalar gibi insani değerlerde kullan at modunda sanki. Sevgiler rüyaya bulanmış, sevdalar şehvete esir olmuş. Evlilikler ve boşanmalar yıldırım hızında. (Her şey hızlandı ama İstanbul trafiği hariç! ☹)

Öyle sanıyorum ki; **1970**'li yıllarda doğan ve halen çalışma hayatı içinde bulunanlar, teknolojideki çılgın değişimin en radikal boyutlarıyla baş etmek zorunda kalan nesil olmuştur. Çünkü, geriye bakılınca tarih öncesi gibi gelen günleri bizzat yaşayarak gelip, bugüne ayak uydurmaya çalışan bir nesli temsil ediyoruz. Bir çok örnek vermek mümkün ama seçmece yaparsak; Tek kanalın TRT olduğu siyah-beyaz tüplü TV'lerimiz vardı. Evimize normal telefon bağlatmak için isim yazdırıp aylarca hat gelmesini beklerdik. Atari salonlarında jetonla oyun oynamak çoğumuz için lüks bir olaydı. Uçakları ancak filmlerde görür, binmeyi hayal bile

edemezdik.

Eski günler daha güzeldi demiyorum. Ama eskiden istediğimiz şeylere ulaşmak için belki de daha fazla emek ve sabır göstermek zorunda kaldığımızdan olsa gerek, edinebildiğimiz ve kavuştuğumuz şeyler bizi daha fazla mutlu ve kıymetini bilir kılıyordu. Bu durum çocukluğumuzdan çalışma hayatımıza kadar böylece süregeldi.

Sevdiklerimizle haberleşmek zor ve zahmetli ama bir o kadar da lezzetliydi. Çünkü işin içine endişe, heyecan, merak ve sabır gibi çok çeşitli duygular ekleniyordu. Yatılı okulda okurken, ankesörlü telefon kuyruğuna girip ailemizle ve sevdiklerimizle konuşmaya çalışmak, konuşmayı uzatmak için sürekli para veya jeton atarken strese girmek bile bir başkaydı. Telefon dışında en yaygın iletişim yolumuz mektuplardı. Her hafta sevdiklerimizden gelebilecek mektup yolunu gözlemek, onların ellerinden çıkmış satırları heyecanla bir solukta okumak ne de güzeldi. Sevdalarımızı yazıya dökmek, yanlış olunca delete tuşuyla silmek gibi kolayca değil, bütün bir sayfayı yeniden yazmak zahmetli ama kıymetliydi. Sevdiğimize göndereceğimiz kağıdın rengi ve dokusu bile duruma göre değişebiliyordu. Klavye kısa yol tuşları çıkmadan çok önceleri, yazıyla kısayol harfler dizisini her mektubun sonuna özenle kondururduk. **S.Ç.S.V.D.S.O.R.H.** (Seni Çok Seven ve Daima Sevecek Olan Refik-i Hayatın) gibi.

Bilişim dünyasındaki geçmişe örnek olarak: Kişisel bilgisayar yani **PC** sahibi olmak 90'lı yılların ortalarına kadar oldukça lüks sayılacak bir durumdu. 1993 yılında **Erzurum**'da görev yaparken 2. el yerli bir arabanın yarısına denk gelebilecek rakamlarda bir bilgisayar almak nasip olmuştu. Sipariş verirken katalog üzerinden özelliklerini seçiyorduk. En son çıkan PC modeli **Intel 386 DX-40** işlemciyle çalışıyordu. Her biri 256 KB (Kilobyte)lık 8 adet EDO RAM ile toplamda **2 MB RAM** belleği ancak alabilmiştim. Standart harddisk boyutları 40-60 MB (Megabyte) iken 80 MB'lık modelleri henüz çıkmıştı. **80 MB** almak istediğimi söylediğimde ise satıcı arkadaş *-O Kadar büyük harddiski ne yapacaksın, nasıl dolduracaksın?* diye tepki vermişti! Neyse, siparişi verdim ve heyecanla beklemeye başladım. Gelmesi yaklaşık bir ay sürdü. Ama ben ilk on günden sonra iki günde bir heyecanla ve Erzurum kışına rağmen "**Çaykara İşhanı**"ndaki Bilgisayarçıya gidip sormuştum. Gidemediğim günlerde ise telefon ederek takip etmiştim. Evime getirmem ve fişini takınca siyah ekranına gelen **C:_** şeklindeki

DOS işletim sistemi görüntüsü beni mest etmişti. Hele de eskiden **DIR** çekmek denen komutu yazıp dosya izin listesini görmek, **CD** ile izin değiştirmek, **MD** ile izin oluşturmak falan acayip bir tatmin duygusu veriyordu. Ne de olsa çocukluk hayalim gerçek olmuştu. DOS kitabı elimde PC başında sabahladığım günlerden sonra **batch file** (bat dosyası) oluşturmak, sistem disketi yapmak gibi işlemler ileri derecede mutluluk ve yetkinlik hissini tattırıyordu.

Hatırlıyorum da, dosya ve programlarımızı sakladığımız 3,5" floppy disketlerimi tıpkı çocukken misketlerimi saydığım gibi arada bir sayar ve sayısı arttıkça neşelenirdim.

Ebeveynler olarak en çok düştüğümüz yanılgılardan birisi de, **ben yokluğunu çektim onlar çekmesin** diye çocuklarımızın talep ve ihtiyaçlarına karşı gösterdiğimiz abartılı tavırlar değil midir? Yokluk ve yoksunluk çekmesin diye her şeyi bekletmeden ve gerekli gereksiz temin ederek, aslında onların gelişiminde ve sosyal adaptasyonunda yardımcı olacak duygu ve deneyimlerden mahrum kalmalarına neden oluyoruz. Sabır başta olmak üzere; şükür, kanaat, özlem, endişe gibi duygu durumlarının dışında, var olanla çözüm geliştirme, alternatif çözüm yolları araştırma gibi becerilerinin gelişmesine bilmeden ket vuruyoruz. İstekleri sorgulanmadan ve hemen karşılanan çocuklarda tatmin duygusu zayıf kaldığından, sürekli bir arayış içinde olması ve mutsuzluk hissine kapılması daha kolay oluyor. Alkol ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların yayılmasında diğer etkenlerin yanı sıra, tatminsizlik ve mutsuzluk duygularının çok etkili olduğunu görüyoruz.

Hayatımızı mutlu ve başarılı sürdürebilmek için her gün irili ufaklı **zafer** duygularını tadabilmemiz gerekiyor. Ailesinin geçimini sağlamak için çalışan babalar, evine ve çocuklarına kendini adayan anneler (hele ki birde çalışıyorsa) zafer ve başarı duygularını günlük olarak yaşıyor aslında. Elinde ailesi için aldığı yiyecek ve eşya paketleriyle evine girmek üzere olan bir anne-babanın duyduğu hazzın gücünü yaşayanlar bilir. Çocuklarımızı da bu güzel duygulardan mahrum etmeyelim. İhtiyacımız olmasa bile onlara bazı görevler verip, başarmaları halinde taleplerinin karşılanacağı bir emek-istek döngüsü kurmaya çalışalım derim. Hatta, yaş ve yeteneklerine uygun olarak güvendiğimiz esnaf ve diğer iş yerlerinde çıraklık, stajyerlik gibi sorumluluk gerektiren işlerde çalışmalarını sağlayalım. El becerileri, iletişim ve analiz yeteneklerinin yanı sıra, özgüvenlerinin de artmasında müthiş faydalı oluyor. Kendi çocuklarımdan biliyorum.

Güzel terbiye verilmesi, çocukların anne-babalar üzerindeki temel haklarındandır. Güzel terbiye ile; yoklukta sabretmeyi, yoklukta ve varlıkta şükretmeyi, diğer insanların ve çevremizdeki her şeyin haklarına saygılı olmayı, başarmak için meşru yollardan çaba sarf etmeyi, en büyük zenginliğin kanaat olduğunu ve Allah'a karşı samimi kulluğun nasıl olması gerektiğini verebilmemiz gerekiyor. Hatalı eğitim sisteminin ve istismar edilen manevi değerlerimizin toplum yapısını bozduğunu ve insanları birbirinden hızla uzaklaştırdığını hep birlikte görüyoruz. Değerlerimizi ve duygularımızı hızla tüketmeden doyusuya yaşayabileceğimiz günlere kavuşmak dileğiyle...

Kronik Yılbaşı Hastalığımız: Noel Kutlamaları

Her yıl Aralık ayında **Noel** hastalığımız ve manevi savrulmuşluğumuzu gösteren çılgınca **yılbaşı kutlama** hazırlıklarımız yeniden depreşiyor ve gittikçe kronik bir hale geliyor. Gelecek nesilleri şuursuz ve kendilerine köle olarak yetiştirmek isteyen arsız güçler, doğrudan

çocuklarımızı hedef alıyorlar. Bu hain plana bazılarımız bilerek, bazılarımız saflığından alet oluyor da farkında bile değil.

Şeytani ateşin sıcaklığını yüzümde ve yavrularımın üzerinde hissetmenin dehşeti içindeyim. Küçük kızım bir **kamu kurumuna** ait ana okuluna gidiyor. Bir hafta kadar önce, çok rahatsız olduğum bir şeyle karşılaştım. **Kreşin girişinde** çocukların bırakılıp alındığı bölümde özel bir köşe kurulmuş. Maket olarak gerçek boyutlarda bir **şömine** yapılmış, süslenmiş ve üzerine de bir çift **çorap** şeklinde yaldızlı kağıt yapıştırılmış. Hemen yan tarafına da büyük bir **çam ağacı** maketi iyice süslenerek altında **hediye kutuları** ile birlikte yerleştirilmiş. Üstelik çocuklara da “**Noel Baba, Noel Baba ver bana da hediye, Senin evin nerede? Seni sevdim Noel Baba ver bana da hediye**” şeklinde şarkısını da söyleyip ezberletmişler. Çocuklarımıza bunların öğretilmesi için plan ve program yapanlar gerçekten Müslüman mıdır? Üstelik kamu kaynaklarını kullanarak yapmalarına ne demeli?

İçimi daraltan ve ruhuma işkence yapan bu manzara karşısında kreş yönetimine rahatsızlığımı ne zaman ve nasıl iletceğimi hesaplarken, kreşten almaya gittiğim kızımın beklenen bomba soru da geldi: **-Baba bunlar ne?** Hristiyan geleneklerine uygun olarak hazırlanmış bir **çam ağacı**, altına **Noel Baba**'ya atfen konulmuş **hediye kutuları** ve yine Noel Baba'nın hediye koyması beklenen **çoraplar** ile **şömineye** varıncaya kadar her ayrıntısı unutulmamış bu **manevi saldırı tezgahının** ne olduğunu soran çocuğuna **Mü'min bir baba nasıl cevap vermelidir?** Yılbaşı süsü onlar evladım, yeni yıla giriyoruz ondan desem, bu objeleri **masum ve normal** olaylara eklemiş ve kızımın hayatında **olumlu ve gerekli** bir şekle sokmuş olacaktım. Çocukluk zamanında edinilen davranışların ve alışkanlıkların bütün hayatı **etkilediği**, doğru ve yanlış kavramlarının esastan **şekillendiği** genel kabul görmüş gerçeklerden birisidir. Bu manevi cinayete ortak olmamak için, **-Kızım bu bizim değil, Hristiyanların bayram süslemesidir. Bunlarda buraya koyarak yanlış yapmışlar biz böyle şeyleri sevmeyiz.** Diyerek, doğruyu söylemeyi tercih ettim. Her şeyi anlamasa bile, güzel bir şey olmadığını ve bizim sevmediğimizi anlaması yeterde artar bile. Hemen arkasından kreş yönetimini uygun bir dille uyararak rahatsızlığımı ve yapılan işin yanlışlığını ifade ettim.

Yılbaşı nedeniyle taze gelen yılı karşılamak ve umutla geleceğe hazırlanmak kabilinden

kutlamalar yapmak ayrı bir şeydir, maddi ve manevi hayatımızı dinamitleyecek derecede gayr-i Müslimlerin adetlerini birebir taklit etmek apayrı bir şeydir. Yeni yıl kutlamalarının gerekliliği ve topluma yapılan tüketim ve sınırları zorlayan eğlence dayatmaları zaten bir sorun olarak yaşanmaktayken, artık doğrudan kopya edilen **Hristiyan** yaşantısına sessiz kalamayız. Bize sıradan ve zararsız gelen her şeyin özel bir anlamı ve geçmişten gelen bir **ritüelin** parçası olduğunu bilerek davranmak zorundayız.

İslam'dan önceki dinlerin, insanlar eliyle **tahrif** edildiğini ve aslından uzaklaştırıldığını bizlere **Kur'anı Kerim** ve **Peygamber Efendimiz** (S.A.S) haber veriyor. **Hz. İsa'nın** (A.S) doğduğu gün kabul edilen **Noel Bayramının** kutlandığı günün tayininde bile ihtilaflar çıkmıştır. İlk olarak **336**'da kutlanmaya başladığını, Ortaçağ başlarında **6 Ocak**'ta, daha sonra **25 Aralık**'ta kutlandığını kaynaklar söylüyor. Hz. İsa'nın doğumu vesilesiyle kutlanılan bu bayram miladi takvim yılı başlangıcıyla ilgisi olmadığı halde pratik olarak birleştirilmiş ve birlikte anılır olmuştur.

Wikipedia'ya göre: Noel ağaçları **Pagan** geleneklerinden gelen bir ritüeldir. Yapraklarını dökmeyen ve hep yeşil kalan **Çam ağaçları eski Mısırlılar, Çinliler ve Yahudilere göre ölümsüzlüğün simgesidir**. Kış ortasında evlerde çam ağacı süsleme geleneği ilk defa **Almanya**'da başlamıştır. Almanya'da 16. Yüzyılda Noel Ağacı adını alan gelenek 19. YY'da İngiltere ve tüm Avrupa'da yayıldı. Amerika'ya 17. YY'da gelip 19. YY'da moda oldu.

Noel Baba olarak atıfta bulunulan kişi **Piskopos Nikola**'dır. Likya'nın Myra (bugünkü Demre) yöresinde yaşamış bir 4. yüzyıl **Hristiyan azizidir**. Nikola'nın varlığını destekleyen tarihi bir doküman mevcut değildir. Antik Likya'nın liman kenti Patara'da doğduğu kabul edilir. Gençliğinde Filistin ve Mısır'ı dolaştı. Öldükten sonra Myra'daki kilisesinin mezarlığına gömüldü. 6. YY'a gelindiğinde mezarının ünü bayağı yayılmıştı. 1087 yılında İtalyan denizciler ya da tüccarlar kemiklerini İtalya'nın **Bari** kentine götürdüler.

Günümüzdeki Noel Baba imajı, karikatürist **Thomas Nast**'ın 3 Ocak 1863 tarihli Harper's Weekly dergisinde yayınlanan çizimlerine dayanır. **Popüler Noel Baba imajı**, çizer **Haddon Sundblum**'un, 1931 yılından itibaren **Coca-Cola** şirketi için hazırladığı çizimlerle son halini almıştır. Sundblum'un Noel Baba'sı, şişman, beyaz sakallı, uçları beyaz kürklü

kırmızı bir kıyafet giyen, siyah kemerli, siyah çizmeli, yumuşak kırmızı şapkalıydı.

Noel Baba'nın **hediy**e getirmesi geleneği, **İskandinav Mitolojisi**'ndeki tanrı **Odin**'e dayanır. Odin, uçan atı **Sleipnir** ile avlanmaya gittiğinde, çocuklar Sleipnir için çizmelerinin içine havuç ve saman koyup **şöminenin** yanına asarlardı. Odin'in bu iyilik karşılığında çocuklara **hediy**e ve **şekerlemeler** getirdiğine inanılırdı. Zamanla bu gelenek Avrupalı göçmenler vasıtasıyla Amerika'ya ulaştı. Çizme yerine **büyük çoraplar** kullanılmaya başlandı ve bu gelenek **Noel'e dahil oldu**.

Yılbaşı ve Noelde **Hindi** yemeği ise Amerika'ya ilk gelen **İngiliz kolonilerinin** etkisiyle girmiştir. İngilizlere yardım eden ve Anavatanı Amerika olan **Hindileri** avlamayı öğreten **Kızılderililere** teşekkür ifadesi olarak her yıl Kasım ayının son haftasında Hindinin ana yemek olduğu ziyafetler verip **Şükran Günü** adı altında bayram yapmışlardır. Şükran Günü Bayramının daha sonraları yapılan katliamlar nedeniyle Kızılderililer arasında **Yas Günü** olarak anılması da kaderin bir cilvesidir.

Buraya kadar, günlük hayatımızın en uç noktasına kadar işlemiş olan **misyonerlik, batı taklitçiliği** veya **Hristiyan severliğin** kendi aile yaşantımı ve geleceğimi **tehdit** eden bir tezahüründen yola çıkarak kavramsal bilgileri derlemeye çalıştım. Daha önceki yazılarımda da değindiğim gibi, **para** ve **menfaatin** olduğu her yerde doğal olarak bulunan ve para kazanmak için her kılığa girmeyi mubah gören **siyonist Yahudi** oluşumlarını üstelik **Hristiyan** bir bayram olan **Noel**'de bile görebilirsiniz. Her yıl **çılginca alışveriş** yapmayı körüklemek, kola markasıyla özdeşleştirdiği **kırmızı** rengi **Noel Baba** üzerinden zihinlere kazımak için **Yahudi Coca Cola** firmasının nasıl büyük bir yatırım yapıp sonunda kazançlı çıktığını görüyorsunuz. Ülkemizde de **Ramaz**an iftarlarını reklam konusu yapacak kadar sınır tanımayan bir para kazanma hırsından ve iki yüzlülüğünden bahsediyoruz.

Başta **alış veriş merkezleri** (AVM) olmak üzere, yılbaşını kutlama bahanesine sarılan arsız ve hayasız **Hristiyanlaştırma** faaliyetlerine bilerek veya bilmeyerek **aracılık** eden tüm kişi ve kurumları **Allah**'a havale ediyor, **Müslümanım** diyen kardeşlerimi şuurlu ve gerektiğinde tepkili davranmaya davet ediyorum.

Kur'anı Kerim'de yer alan Yahudi ve Hristiyanlara benzemek veya uymak hakkındaki 2 ayeti paylaşmak isterim:

1. "Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki: "Allah'ın yolu asıl doğru yoldur." Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır." Bakara Suresi 120. Ayet
2. "(Yahudiler) "Yahudi olun ve (Hristiyanlar da) "Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. De ki: "Hayır, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi." Bakara Suresi 135. Ayet

Sevgili Peygamberimizin (S.A.S) ümmetini **Yahudi** ve **Hristiyanlar** başta olmak üzere, İslam dışı kavimlere benzemekten men eden bir çok hadis-i şerifi günümüze intikal etmiştir. Hatırlatmak için sadece 2 tanesini yazıyorum:

1. "Kim kendini bir kavme benzetirse, o da onlardandır." (Ahmed: 2/50-92, 7/142, Ebu Davud Libas: 4031)
2. "Kim müşriklere ait bir toprakta bulunur (bina yapar), onların nevrularına (yılbaşlarına) katılır, onların bayramlarını (festival ve galalarını) kutlar ve ölünceye kadar onlarla birlikte bulunursa, Kıyamet Gününde onlarla birlikte haşır olunur." (Beyhaki Sunenu'l-Kubra: 9/234.)

Rabbimiz bizleri şuurlu ve nesline sahip çıkan, hakkı **hakk** bilip hakka çağırın, batılı **batıl** bilip batıldan men eden **Müslümanlardan** eylesin.